

ADEM ZAPLLUZHA

**MARSI I ÇMENDUR NË
DY KOHË**

ADEM ZAPLLUZHA

**MARSI I ÇMENDUR NË
DY KOHË**

Redaktor:
Halim Xhelili

Recensent:
Halim Xhelili

Lektor:
Veli Veliu

Piktura në ballinë :

Besim Lutolli - Beci

Redaktor:
Halim Xhelili

Recensent:
Halim Xhelili

Lektor:
Veli Veliu

Piktura në ballinë :

Besim Lutolli - Beci

ADEM ZAPLLUZHA

**MARSI I
ÇMENDUR NË DY
KOHË**

Shtëpia botuese
TRENDI
Prishtinë 2019

ADEM ZAPLLUZHA

**MARSI I
ÇMENDUR NË DY
KOHË**

Shtëpia botuese
TRENDI
Prishtinë 2019

MARS I ÇMENDUR NË DY KOHË”
(POEZI TË DHEMBJES DHE KRENARISË
KOMBËTARE)

Autori në rastin konkret si brengë kryesore e ka hallin e popullit të vet,pikënisja e tekstit poetik është atdheu që e lindi edukoi dhe e pajisi poetin me ndjenjën kombëtare e atdhetare. Në librin poetik MARS I ÇMENDUR NË DY KOHË,autori befason me teknikën dhe ngjyrimet e mirëfillta artistike të cilat,herë nëpërmjet gjuhës së imazhit,si koncept por edhe rrëfim,herë nëpërmjet tërësisë ideore,herë nëpërmjet formimit dhe pjekurisë artistike si peshë e ndërgjegjshme krijuese,dhe herë nëpërmjet vetëdijes intelektuale,përgjegjësi për atë që ka shkuar dhe atë që përfaqëson,risjell ashtu të freskët plot ornament dhe patos të fuqishëm,mozaikun e Marsit të Çmendur në DY Kohë. Poezitë e tij shquhen për vështrimin mbi kohën,mbi njerëzit dhe mbi konfliktet. Për të bazuar analizat e tij tek e vërteta dhe tek e drejta,ato kanë mprehtësi në e kapjes dhe të shtjellimit pothuaj artistik të fenomenit në dritën e realizmit,ku duhej të ishin të zgjidhura çështjet. Duke hedhur

MARS I ÇMENDUR NË DY KOHË”
(POEZI TË DHEMBJES DHE KRENARISË
KOMBËTARE)

Autori në rastin konkret si brengë kryesore e ka hallin e popullit të vet,pikënisja e tekstit poetik është atdheu që e lindi edukoi dhe e pajisi poetin me ndjenjën kombëtare e atdhetare. Në librin poetik MARS I ÇMENDUR NË DY KOHË,autori befason me teknikën dhe ngjyrimet e mirëfillta artistike të cilat,herë nëpërmjet gjuhës së imazhit,si koncept por edhe rrëfim,herë nëpërmjet tërësisë ideore,herë nëpërmjet formimit dhe pjekurisë artistike si peshë e ndërgjegjshme krijuese,dhe herë nëpërmjet vetëdijes intelektuale,përgjegjësi për atë që ka shkuar dhe atë që përfaqëson,risjell ashtu të freskët plot ornament dhe patos të fuqishëm,mozaikun e Marsit të Çmendur në DY Kohë. Poezitë e tij shquhen për vështrimin mbi kohën,mbi njerëzit dhe mbi konfliktet. Për të bazuar analizat e tij tek e vërteta dhe tek e drejta,ato kanë mprehtësi në e kapjes dhe të shtjellimit pothuaj artistik të fenomenit në dritën e realizmit,ku duhej të ishin të zgjidhura çështjet. Duke hedhur

pyetjen hamletiane.”ÇDO BËHET ME TY POPULLI IM”.

E gjithë përmbledhja poetike ndahet në tre cikle të cilat, edhe pse të ngjeshura në tematikën që përcjellin apo në rrafshet e ndryshme që shtjellojnë, arrijnë të strukturohen dhe të kompaktësohen rreth një boshti të vetëm. Pa u ndalur në identifikimin e detajuar të cikleve, formave, larmisë, dhe ndërtimit të gjithë këtij tempulli në vargje, për të analizuar një lloj analize të kësaj prurje poetike të shtrirë në planin kohor asaj të sodit dhe asaj të motit, do ndalem në një moment kryesor: POEZIA SI GJUHË DHE MISHËRIM IATDHEDASHURISË.

Ishte marsi i çmendur burrat dhe gratë e Pollogut na sjellën bukën e gatuar me lot, një tjetër ecje maratonike nuk kishte asnjë cak ecte kolona e dhunuar nëpër traversat e djegura. Ecte mes bajonetave dhe narkomanëve të dehur Prishtina mes dy zjarreve, nëpër qiellin e vranë të Kosovës fluturonin zogjtë e shpëtimit, na i vranë dhe i dogjën dy krenaret e gdhendura nëpër dyert tona. Poeti trajton fenomenin e tragjedisë që ndodhi në Kosovën Dardane, si komponentë e planeve famëkeqe të armiqve të përbetuar

pyetjen hamletiane.”ÇDO BËHET ME TY POPULLI IM”.

E gjithë përmbledhja poetike ndahet në tre cikle të cilat, edhe pse të ngjeshura në tematikën që përcjellin apo në rrafshet e ndryshme që shtjellojnë, arrijnë të strukturohen dhe të kompaktësohen rreth një boshti të vetëm. Pa u ndalur në identifikimin e detajuar të cikleve, formave, larmisë, dhe ndërtimit të gjithë këtij tempulli në vargje, për të analizuar një lloj analize të kësaj prurje poetike të shtrirë në planin kohor asaj të sodit dhe asaj të motit, do ndalem në një moment kryesor: POEZIA SI GJUHË DHE MISHËRIM IATDHEDASHURISË.

Ishte marsi i çmendur burrat dhe gratë e Pollogut na sjellën bukën e gatuar me lot, një tjetër ecje maratonike nuk kishte asnjë cak ecte kolona e dhunuar nëpër traversat e djegura. Ecte mes bajonetave dhe narkomanëve të dehur Prishtina mes dy zjarreve, nëpër qiellin e vranë të Kosovës fluturonin zogjtë e shpëtimit, na i vranë dhe i dogjën dy krenaret e gdhendura nëpër dyert tona. Poeti trajton fenomenin e tragjedisë që ndodhi në Kosovën Dardane, si komponentë e planeve famëkeqe të armiqve të përbetuar

për spastrim etnik si dhe dashuria gjithë shqiptare për ti dal në ndihmë vëllai vëllait Një rrëfim rrëqethës i cili përkap nyjën e pazgjidhur të përbuzjes së atyre që planifikuan planet Çubrolloviçiane për dëbim dhe shfarosje të shqiptarëve. Ata vranë,dhunuan,dogjën dhe plaçkitën Kosovën,kosovarët i dëbuan. Duke lexuar më tej,poeti shprehet:„AH,treni i urrejtjes nuk i ndalte fërshëllimat,nuk doli asnjë perëndi ta ndali këtë tragjedi përveç zogjve të metaltë që fluturonin nga Adriatiku. Poeti me penën e tij shkruan poezi,se ndal kush këtë tragjedi,përveç zogjve të metaltë,vallë kjo çoroditje s’ka ndalje Treni i urrejtjes e zbraz Kosovën,ka vetëm një shpresë e ajo është,ndërgjegjja e njerzimit të botës rrëfen poeti. Ai simbolizon atdheun me dhimbjen e vet, me mëngjeset e jetës,me rilindjen e dritës në agim dhe kërkon shpresën te zjarri i Promoteut. Si misionar i shpresës dhe i fateve të vendit,Ademi shkruan thërret dhe rrëfen golgotën e kasapit të Ballkanit,ai kujton kohën e Etërve të tij e njëjtë çmenduri djajtë e kohë së motit ua dhanë çelësin e shfarosjes së djajve të kohës së sodit. Me dhimbje të shpirtit flet poeti për çmendurin e Marsit në dy kohë. Lulet përjetuan Katarzën

për spastrim etnik si dhe dashuria gjithë shqiptare për ti dal në ndihmë vëllai vëllait Një rrëfim rrëqethës i cili përkap nyjën e pazgjidhur të përbuzjes së atyre që planifikuan planet Çubrolloviçiane për dëbim dhe shfarosje të shqiptarëve. Ata vranë,dhunuan,dogjën dhe plaçkitën Kosovën,kosovarët i dëbuan. Duke lexuar më tej,poeti shprehet:„AH,treni i urrejtjes nuk i ndalte fërshëllimat,nuk doli asnjë perëndi ta ndali këtë tragjedi përveç zogjve të metaltë që fluturonin nga Adriatiku. Poeti me penën e tij shkruan poezi,se ndal kush këtë tragjedi,përveç zogjve të metaltë,vallë kjo çoroditje s’ka ndalje Treni i urrejtjes e zbraz Kosovën,ka vetëm një shpresë e ajo është,ndërgjegjja e njerzimit të botës rrëfen poeti. Ai simbolizon atdheun me dhimbjen e vet, me mëngjeset e jetës,me rilindjen e dritës në agim dhe kërkon shpresën te zjarri i Promoteut. Si misionar i shpresës dhe i fateve të vendit,Ademi shkruan thërret dhe rrëfen golgotën e kasapit të Ballkanit,ai kujton kohën e Etërve të tij e njëjtë çmenduri djajtë e kohë së motit ua dhanë çelësin e shfarosjes së djajve të kohës së sodit. Me dhimbje të shpirtit flet poeti për çmendurin e Marsit në dy kohë. Lulet përjetuan Katarzën

e rrënjëve dhe asnjëherë më nuk u kthyen, në të njëjtën udhë. Një fëmijë qante,qante fatin e erës .Më thanë miqtë të harroj rrjedhjen e ngjarjeve. Si mund të harrohet historia Më kujtohen se si dënesnin ....Thikat me maja të thyera,nata mund të tregonte të vërtetën e lules së venitur në saksi. Terror i paparë, poeti shtroi vargun me mendje arsye e mpreh lapsin,shprehi mllefin nga brendia shpirtërore me kërshtëri hulumtoi dhe zgjodhi shprehje të reja poetike.Nëse vdes për atdhe do të vdisja hiç më pak se shtat herë,këtë dashuri e kam nga etërit dhe dua tua lë amanet fëmijëve të mi. Nuk di më se ku i kam si norët,qaj moj tokë e etërve të mi,kur më thanë se vdiq atdheu i im nuk besova. Mu përkujtuan varret e etërve,mu përkujtuan kalorësit e zjarrtë të cilët do zgjohen një ditë,krenaria e vdekjes për atdhe do të lind Dragonjtë e lirisë. Por për fat të mirë qëllova poet,rrëfen poeti, me grushtin tim të çeliktë ua theva hundët e secilit që donte të mendoj si ai,që donte të identifikohem si jo njeri por me kokëfortësinë time arrita këtu,gjithmonë bukës do ti them bukë e kripës kripë. Edhe nëse shndërrohem në rrip.Adem Zaplluzha nuk rreshti asnjëherë së krijuari për lirinë dhe dashurinë për atdheun,Metonomia,simboli,

e rrënjëve dhe asnjëherë më nuk u kthyen, në të njëjtën udhë. Një fëmijë qante,qante fatin e erës .Më thanë miqtë të harroj rrjedhjen e ngjarjeve. Si mund të harrohet historia Më kujtohen se si dënesnin ....Thikat me maja të thyera,nata mund të tregonte të vërtetën e lules së venitur në saksi. Terror i paparë, poeti shtroi vargun me mendje arsye e mpreh lapsin,shprehi mllefin nga brendia shpirtërore me kërshtëri hulumtoi dhe zgjodhi shprehje të reja poetike.Nëse vdes për atdhe do të vdisja hiç më pak se shtat herë,këtë dashuri e kam nga etërit dhe dua tua lë amanet fëmijëve të mi. Nuk di më se ku i kam si norët,qaj moj tokë e etërve të mi,kur më thanë se vdiq atdheu i im nuk besova. Mu përkujtuan varret e etërve,mu përkujtuan kalorësit e zjarrtë të cilët do zgjohen një ditë,krenaria e vdekjes për atdhe do të lind Dragonjtë e lirisë. Por për fat të mirë qëllova poet,rrëfen poeti, me grushtin tim të çeliktë ua theva hundët e secilit që donte të mendoj si ai,që donte të identifikohem si jo njeri por me kokëfortësinë time arrita këtu,gjithmonë bukës do ti them bukë e kripës kripë. Edhe nëse shndërrohem në rrip.Adem Zaplluzha nuk rreshti asnjëherë së krijuari për lirinë dhe dashurinë për atdheun,Metonomia,simboli,

detajet, e goditura, i japin forcë shprehëse poezisë së ti. Kurrë në jetë nuk kam parë një nënë i kishte futur duart në kontejner, fëmijët pritnin dhe kafshonin skamjen, kafshonin fatin e një jete e cila nuk mund të quhet jetë. Thoni se u lindëm në dy kohë, ishte një mars i çmendur dhe një stinë kur ringjallet gjelbërimi, ringjallen dhe vdesin njerëzit .Ikje nga vetvetja janë dhembje që s'kanë shërim deri në ashtë e gërryejnë atdheun, çfarë të bëjë me vetveten time, flet përmallshëm dhe me dhimbje shpirtërore poeti. Pas rënies së Trojës ra në dy gjunjë Kostandinopoja, ranë edhe shumë qytete tjera, kur ra fshati im ishte një grusht vend me dele të bardha e të murrme. JA PRA SIPAS TROJËS ra në dy gjunjë hingëllima e pelës. Poeti në stilin e ti përdor fjalë që mund të obligohen me domethënie më të thellë, mund të themi trajton plagët e motit dhe të sodit, Ma grisën flamurin në moshë të shtyrë mbi plisin tim hodhën baltë, por plisi mbeti ma i bardh se dëbora e Alpeve Shqiptare, por gjithsesi atdheu mbeti po ajo kala e cila kurrë nuk u dorëzua. Poeti shpjegon krenarinë shqiptare, mbijetesën si dhe Atdhe dashurinë. Shiko atë njeri që kthehet me një valixhe të vjetër Më kujtohet kur u largua e përcollëm

detajet, e goditura, i japin forcë shprehëse poezisë së ti. Kurrë në jetë nuk kam parë një nënë i kishte futur duart në kontejner, fëmijët pritnin dhe kafshonin skamjen, kafshonin fatin e një jete e cila nuk mund të quhet jetë. Thoni se u lindëm në dy kohë, ishte një mars i çmendur dhe një stinë kur ringjallet gjelbërimi, ringjallen dhe vdesin njerëzit .Ikje nga vetvetja janë dhembje që s'kanë shërim deri në ashtë e gërryejnë atdheun, çfarë të bëjë me vetveten time, flet përmallshëm dhe me dhimbje shpirtërore poeti. Pas rënies së Trojës ra në dy gjunjë Kostandinopoja, ranë edhe shumë qytete tjera, kur ra fshati im ishte një grusht vend me dele të bardha e të murrme. JA PRA SIPAS TROJËS ra në dy gjunjë hingëllima e pelës. Poeti në stilin e ti përdor fjalë që mund të obligohen me domethënie më të thellë, mund të themi trajton plagët e motit dhe të sodit, Ma grisën flamurin në moshë të shtyrë mbi plisin tim hodhën baltë, por plisi mbeti ma i bardh se dëbora e Alpeve Shqiptare, por gjithsesi atdheu mbeti po ajo kala e cila kurrë nuk u dorëzua. Poeti shpjegon krenarinë shqiptare, mbijetesën si dhe Atdhe dashurinë. Shiko atë njeri që kthehet me një valixhe të vjetër Më kujtohet kur u largua e përcollëm

me një muzikë të trishtuar..Iku si selvi shtat lartë e po kthehet si një lis i kërrusur. KURRË nuk menduam se me çfarë fatkeqësie u ballafaquam,Autori është i brengosur për ngjarjet , ka fije shprese për të ardhmen e atdheut,vargu i ti është një gërshtim i vargut klasik me një ritëm të lirë,që fiton një tingëllim origjinal. Adem Zaplluzha luftoi me penë kundër thikës,ndoshta duket çmenduri,por siç thotë një poet,fryma përherë ka triumfuari mbi shpatën dhe sfinksi i vdekjes është shkatërruar duke e dëgjuar fjalën “njeri”.Zaplluzha është zëri i çiltër njerëzor në kohën e mizorisë, urrejtjes, çmendurisë, histerisë,vdekjes,shpërfytyrimit të njeriut. Ai është me viktimën,që përherë është fituese morale. Zaplluzha është zëri që këndoi lirshëm mbi rrënojat e Kosovës .Muza e tij nuk heshti në kohë lufte, Këndoi ajo për dashurinë për njeriun. Në këtë kohë megjithatë muza e tij është e trishtuar. Poezitë e përmbledhjes mbi luftën në Kosovë janë prozaike. Adem Zaplluzha është autor i mjaftë librave në prozën poetike dhe të gjitha lirikave,futet në formacionin e “MEGA POETËVE”, me një opus të gjerë të

me një muzikë të trishtuar..Iku si selvi shtat lartë e po kthehet si një lis i kërrusur. KURRË nuk menduam se me çfarë fatkeqësie u ballafaquam,Autori është i brengosur për ngjarjet , ka fije shprese për të ardhmen e atdheut,vargu i ti është një gërshtim i vargut klasik me një ritëm të lirë,që fiton një tingëllim origjinal. Adem Zaplluzha luftoi me penë kundër thikës,ndoshta duket çmenduri,por siç thotë një poet,fryma përherë ka triumfuari mbi shpatën dhe sfinksi i vdekjes është shkatërruar duke e dëgjuar fjalën “njeri”.Zaplluzha është zëri i çiltër njerëzor në kohën e mizorisë, urrejtjes, çmendurisë, histerisë,vdekjes,shpërfytyrimit të njeriut. Ai është me viktimën,që përherë është fituese morale. Zaplluzha është zëri që këndoi lirshëm mbi rrënojat e Kosovës .Muza e tij nuk heshti në kohë lufte, Këndoi ajo për dashurinë për njeriun. Në këtë kohë megjithatë muza e tij është e trishtuar. Poezitë e përmbledhjes mbi luftën në Kosovë janë prozaike. Adem Zaplluzha është autor i mjaftë librave në prozën poetike dhe të gjitha lirikave,futet në formacionin e “MEGA POETËVE”, me një opus të gjerë të

përmbledhjeve poetike. I urojmë sukses e shëndet në krijime të reja poetike.

HALIM XHELILI
Tetovë, 5 dhjetor 2018

përmbledhjeve poetike. I urojmë sukses e shëndet në krijime të reja poetike.

HALIM XHELILI
Tetovë, 5 dhjetor 2018

Cikli i parë
Marsi i çmendur në dy kohë

Cikli i parë
Marsi i çmendur në dy kohë

MARSI I ÇMENDUR NË DY KOHË

1.

Ecnin nëpër traversa të thyera
Ecnin etërit
Me peshën e dhembjes
Nënat me lot të përgjakur në sy
Ecnin mbi binarët e urrejtjes kolonat
E gjata si gjarpinjtë e plagosur

Askund të sosur udha
I shëmbëllente
Asaj të golgotës
Me një kryq prej ashtit të shpirtit
Ecte kolona
Mbi një dhembje të padurueshme

Shtreza e verdhë
Atë mbrëmje i shkulte flokët e erës
Një furtunë e pashpjegueshme
Frynte nëpër shpirtrat e drurëve
Frynte deri në thyerje të dhembjes
Së ashtit shurdhmemec

MARSI I ÇMENDUR NË DY KOHË

1.

Ecnin nëpër traversa të thyera
Ecnin etërit
Me peshën e dhembjes
Nënat me lot të përgjakur në sy
Ecnin mbi binarët e urrejtjes kolonat
E gjata si gjarpinjtë e plagosur

Askund të sosur udha
I shëmbëllente
Asaj të golgotës
Me një kryq prej ashtit të shpirtit
Ecte kolona
Mbi një dhembje të padurueshme

Shtreza e verdhë
Atë mbrëmje i shkulte flokët e erës
Një furtunë e pashpjegueshme
Frynte nëpër shpirtrat e drurëve
Frynte deri në thyerje të dhembjes
Së ashtit shurdhmemec

2.

Ishte marsi i çmendur
Burrat dhe gratë e Pllogut
Na sollën bukën e gatuar me lot
Diku nëpër shtrojerat e Sharrit
Qante një degë e thyer e gështenjës

Ecnin malet
Deri në theqafje ecnin lisat
Kambanat e urrejtjes
Rriteshin si dallga e detit të tërbuar
Kolonës syri vër si bënte

Nuk di a thua vallë ishte mëngjesi
Dreka ose mbrëmja
Një kambanë urrejtjeje
Zgjohej në shpirtin e kambanores
Zgjohej si vërshim i tërbuar

2.

Ishte marsi i çmendur
Burrat dhe gratë e Pllogut
Na sollën bukën e gatuar me lot
Diku nëpër shtrojerat e Sharrit
Qante një degë e thyer e gështenjës

Ecnin malet
Deri në theqafje ecnin lisat
Kambanat e urrejtjes
Rriteshin si dallga e detit të tërbuar
Kolonës syri vër si bënte

Nuk di a thua vallë ishte mëngjesi
Dreka ose mbrëmja
Një kambanë urrejtjeje
Zgjohej në shpirtin e kambanores
Zgjohej si vërshim i tërbuar

3.

Një tjetër ecja maratonike
Nuk kishte asnjë cak
Ecte kolona e dhunuar
Mes bajonetave
Dhe narkomanëve të dehur
Ecte nëpër traversat e djegura

Këtu më nuk dihet asnjëherë
Kur fillon mbrëmja
As kur mbaron mëngjesi
Bien vonë në gjumë cerberët
E zgjohen më herët se këndesat
Zgjohen dhe kërcëjnë nëpër trarët e djegura

Erdhën me qindra ushtarë
Civilë të veshur me të zeza
U shëmbëllenin lugetërve të mesjetës
Ballkani një Kalama i pambrojtur
Dëneste mes xhadeve të lëruara
Dëneste si një fëmijë i braktisur

3.

Një tjetër ecja maratonike
Nuk kishte asnjë cak
Ecte kolona e dhunuar
Mes bajonetave
Dhe narkomanëve të dehur
Ecte nëpër traversat e djegura

Këtu më nuk dihet asnjëherë
Kur fillon mbrëmja
As kur mbaron mëngjesi
Bien vonë në gjumë cerberët
E zgjohen më herët se këndesat
Zgjohen dhe kërcëjnë nëpër trarët e djegura

Erdhën me qindra ushtarë
Civilë të veshur me të zeza
U shëmbëllenin lugetërve të mesjetës
Ballkani një Kalama i pambrojtur
Dëneste mes xhadeve të lëruara
Dëneste si një fëmijë i braktisur

4.

Nuk kam më forcë
Mbeta pa asnjë fije shprese
Profetët e të gjitha feve
Po i mprehin shpatat e urrejtjes
Po i mprehin
Mëgojëzat e atllarëve

Një hingëllimë e trishtuar
I ndau në dysh retë e dendura
Prishtina mes dy zjarreve
I ndizte qirinjtë e pikëllimeve
I ndizte
Buzë trotuareve të dhunuara

4.

Nuk kam më forcë
Mbeta pa asnjë fije shprese
Profetët e të gjitha feve
Po i mprehin shpatat e urrejtjes
Po i mprehin
Mëgojëzat e atllarëve

Një hingëllimë e trishtuar
I ndau në dysh retë e dendura
Prishtina mes dy zjarreve
I ndizte qirinjtë e pikëllimeve
I ndizte
Buzë trotuareve të dhunuara

5.

Nuk di se kush i kishte mbyllur
 Me një lloj dylli të panjohur
 I kishte mbyllur
 Dyert e dritës
 Asnjë fije shkrepëse nuk ndizej

Na ishte ndalur edhe frymëmarrja
 Kollitja e mureve
 U shndërrua në një monotoni
 Të padurueshme
 Qanin dërrasat e kalbura të dyshemesë

Shikoj tej maleve
 Mjegullat duken të përflakura
 Një zjarr i zi i pështynë lisat
 Po digjet dheu nën këmbë
 Po digjen eshtrat e etërve nëpër varre

Askund fundi i kësaj golgote
 Një nënë i shkulë flokët e erës
 Leshrat e verdhe
 Si shtreza bien në tokë
 Dëgjojen gjëmat e Drinit të Bardhë

5.

Nuk di se kush i kishte mbyllur
 Me një lloj dylli të panjohur
 I kishte mbyllur
 Dyert e dritës
 Asnjë fije shkrepëse nuk ndizej

Na ishte ndalur edhe frymëmarrja
 Kollitja e mureve
 U shndërrua në një monotoni
 Të padurueshme
 Qanin dërrasat e kalbura të dyshemesë

Shikoj tej maleve
 Mjegullat duken të përflakura
 Një zjarr i zi i pështynë lisat
 Po digjet dheu nën këmbë
 Po digjen eshtrat e etërve nëpër varre

Askund fundi i kësaj golgote
 Një nënë i shkulë flokët e erës
 Leshrat e verdhe
 Si shtreza bien në tokë
 Dëgjojen gjëmat e Drinit të Bardhë

6.

Më duket se askush prej jush
 Nuk ka parë
 Duke qarë
 Me lot mallëngjimi
 Shelgun e pikëlluar

Ju thashë edhe njëherë tjetër
 Se ishte një mars i çmendur
 Nëpër qiellin e vranë të Kosovës
 Fluturonin zogjtë e hekurt
 Fluturonin zogjtë e shpëtimit

Ne nuk kishim asnjë rrugëdalje
 Na i mbyllën
 Të gjitha dyert
 Na i vranë dhe i dogjën
 Dykrenorët e gdhendur nëpër dyert tona

Ishte marsi i lindjes
 Dhe i vdekjes
 Marsi i çmendur në dy kohë
 Kurse treni
 Ah treni i urrejtjes nuk i ndalte fërshëllimat

6.

Më duket se askush prej jush
 Nuk ka parë
 Duke qarë
 Me lot mallëngjimi
 Shelgun e pikëlluar

Ju thashë edhe njëherë tjetër
 Se ishte një mars i çmendur
 Nëpër qiellin e vranë të Kosovës
 Fluturonin zogjtë e hekurt
 Fluturonin zogjtë e shpëtimit

Ne nuk kishim asnjë rrugëdalje
 Na i mbyllën
 Të gjitha dyert
 Na i vranë dhe i dogjën
 Dykrenorët e gdhendur nëpër dyert tona

Ishte marsi i lindjes
 Dhe i vdekjes
 Marsi i çmendur në dy kohë
 Kurse treni
 Ah treni i urrejtjes nuk i ndalte fërshëllimat

7.

Rrëshqitnin rrotat e ndryshkura
Nëpër damarët e atdheut
Nuk doli asnjë perëndi
Ta ndali këtë tragjedi
Përpos zogjve të metaltë
Që fluturonin nga Adriatiku

Më duket se na u shterën lotët
As të hidhërimit
E as ato të gëzimit
Kishim vetëm një shpresë
Kah t'i drejtojmë sytë
Pamë se u zgjua ndërgjegjja e njerëzimit

Nga të katër anët e dynjasë
Fluturonin zogjtë e kaltër
Të shpresës
Fluturonin në drejtim të lirisë
Pëllumbat me nga një gjeth ulliri
Në sqepin e plagosur të shpresës

7.

Rrëshqitnin rrotat e ndryshkura
Nëpër damarët e atdheut
Nuk doli asnjë perëndi
Ta ndali këtë tragjedi
Përpos zogjve të metaltë
Që fluturonin nga Adriatiku

Më duket se na u shterën lotët
As të hidhërimit
E as ato të gëzimit
Kishim vetëm një shpresë
Kah t'i drejtojmë sytë
Pamë se u zgjua ndërgjegjja e njerëzimit

Nga të katër anët e dynjasë
Fluturonin zogjtë e kaltër
Të shpresës
Fluturonin në drejtim të lirisë
Pëllumbat me nga një gjeth ulliri
Në sqepin e plagosur të shpresës

8.

Ky mars nuk ishte
Më duket se as që mund të ishte
Si marsi
I cili gjithmonë vinte
Me nga një kufomë
Në arkivolet e dhembjes

Ne u mësuam me marset
Shpeshherë u ngjanin vdekjeve
Kur na i kthenin fëmijët
Me arkivole të plumbta
Nga tytat e automatikëve
As që guxonim t'i hapnim

Mbaj mend kur thoshin pleqtë
Sërish vjen marsi
Sërish lindin gjethet
Nën degët e rrapeve sërish vjen marsi
Ai mars i çmendur në dy kohë

8.

Ky mars nuk ishte
Më duket se as që mund të ishte
Si marsi
I cili gjithmonë vinte
Me nga një kufomë
Në arkivolet e dhembjes

Ne u mësuam me marset
Shpeshherë u ngjanin vdekjeve
Kur na i kthenin fëmijët
Me arkivole të plumbta
Nga tytat e automatikëve
As që guxonim t'i hapnim

Mbaj mend kur thoshin pleqtë
Sërish vjen marsi
Sërish lindin gjethet
Nën degët e rrapeve sërish vjen marsi
Ai mars i çmendur në dy kohë

ASNJËHERË NUK LINDI DITA

Kur u pamë i dëgjova trokitjet e gurit
Përpos trokitjeve
Një varr nuk pushonte së qari
Asnjë njeri nuk këndonte asnjë psalm
Qanin edhe gjethet e rëna

Mbase i kishin harruar
Mes ikonave të shembura
Një gjeth i vetmuar
Me një kryq në dorën e majtë
I spërkate lulet e fishkura

Nuk ishte pranvera
Por s' ishte as dimër i egër
Një stinë asnjëse
I numëronte rruazat e kaltra
Në gishtat e ikonave të varura nëpër mure

Zëri i erës dukej i ngjirur
Ndoshta ishte shurdhmemece
Në sy mbante ca syze të errëta
Asnjëherë nuk lindi dita
Në prehrin e saj të shterpë

ASNJËHERË NUK LINDI DITA

Kur u pamë i dëgjova trokitjet e gurit
Përpos trokitjeve
Një varr nuk pushonte së qari
Asnjë njeri nuk këndonte asnjë psalm
Qanin edhe gjethet e rëna

Mbase i kishin harruar
Mes ikonave të shembura
Një gjeth i vetmuar
Me një kryq në dorën e majtë
I spërkate lulet e fishkura

Nuk ishte pranvera
Por s' ishte as dimër i egër
Një stinë asnjëse
I numëronte rruazat e kaltra
Në gishtat e ikonave të varura nëpër mure

Zëri i erës dukej i ngjirur
Ndoshta ishte shurdhmemece
Në sy mbante ca syze të errëta
Asnjëherë nuk lindi dita
Në prehrin e saj të shterpë

LULET PËRJETUAN KATARZËN E RRËNJËVE

Përsëri ra shi atë ditë
 Poezitë që i mbolla në kujtesë
 I morri vërshimi
 Zogjtë e mendjes
 Nuk fluturoi më mbi kambanë

Plakat ishin dehur atë ditë
 Kishin pirë për shpirtin e këndesit
 I cili kurrë më
 Nuk këndoi
 Mbi gardhin e shembur nga barbarët

Më duket se që prej asaj dite
 Pulat ndryshuan itinerarin
 Asnjëherë më nuk u kthyen
 Nëpër të njëjtën udhë
 Kah shkonin të mbjellin lule në varre

Përsëri ra një shi i trullosur
 Lulet nuk u rritën
 Një urith
 Ua ndali rritën e barishteve
 Lulet përjetuan kalbjen e rrënjëve

LULET PËRJETUAN KATARZËN E RRËNJËVE

Përsëri ra shi atë ditë
 Poezitë që i mbolla në kujtesë
 I morri vërshimi
 Zogjtë e mendjes
 Nuk fluturoi më mbi kambanë

Plakat ishin dehur atë ditë
 Kishin pirë për shpirtin e këndesit
 I cili kurrë më
 Nuk këndoi
 Mbi gardhin e shembur nga barbarët

Më duket se që prej asaj dite
 Pulat ndryshuan itinerarin
 Asnjëherë më nuk u kthyen
 Nëpër të njëjtën udhë
 Kah shkonin të mbjellin lule në varre

Përsëri ra një shi i trullosur
 Lulet nuk u rritën
 Një urith
 Ua ndali rritën e barishteve
 Lulet përjetuan kalbjen e rrënjëve

KJO VDEKJE E NGADALSHME

Dikur vonë kuptova
Se askush si gjethet
Nuk i ndjenë trishtimet
Sa herë që bien në tokë
Një damar u dridhet në shpirt

Ndjejnë se si ngadalë vdesin
Vdesin para krimbave
Dhe kandrave
Kjo vdekje e trishtuar
Nuk u pëlqen rrënjëve

Nuk u pëlqen
Andaj tok me gjethet e rëna
I përsërisin psalmet e harruara
I përsërisin
Derisa e zgjojnë agimin e përgjumur

KJO VDEKJE E NGADALSHME

Dikur vonë kuptova
Se askush si gjethet
Nuk i ndjenë trishtimet
Sa herë që bien në tokë
Një damar u dridhet në shpirt

Ndjejnë se si ngadalë vdesin
Vdesin para krimbave
Dhe kandrave
Kjo vdekje e trishtuar
Nuk u pëlqen rrënjëve

Nuk u pëlqen
Andaj tok me gjethet e rëna
I përsërisin psalmet e harruara
I përsërisin
Derisa e zgjojnë agimin e përgjumur

**POR GJITHSESI U BESOJ TË
TJERËVE**

Disa herë më ka ngjarë
Që t'i preki
Damarët e hijes
Për çudi ndjeja në vete
Se si qante guri i murrmë
Nëpër shkëmbinjtë e Kosovës

Nuk ishte si vaji i foshnjave
Qante me një zë shurdhmemece
Vetëm era e pikëlluar dëgjonte
Këtë vajë me trishtim
Sa që dënesnin edhe lisat në duet

Ju thashë se ngjanë
Të dëgjoj edhe shelgun e pikëlluar
Dëgjoj dhe nuk shohë lot
Një erë lozonjare
Luan mes gjetheve tangon e shiut

**POR GJITHSESI U BESOJ TË
TJERËVE**

Disa herë më ka ngjarë
Që t'i preki
Damarët e hijes
Për çudi ndjeja në vete
Se si qante guri i murrmë
Nëpër shkëmbinjtë e Kosovës

Nuk ishte si vaji i foshnjave
Qante me një zë shurdhmemece
Vetëm era e pikëlluar dëgjonte
Këtë vajë me trishtim
Sa që dënesnin edhe lisat në duet

Ju thashë se ngjanë
Të dëgjoj edhe shelgun e pikëlluar
Dëgjoj dhe nuk shohë lot
Një erë lozonjare
Luan mes gjetheve tangon e shiut

Sërish dhe sërish i preki
Shqisat e mia të topitura
Unë nuk dëgjoj asgjë
Por gjithsesi u besoj të tjerëve
Kur qajnë gurët e lagjes
Si foshnjat e braktisura pranë faltoreve

Sërish dhe sërish i preki
Shqisat e mia të topitura
Unë nuk dëgjoj asgjë
Por gjithsesi u besoj të tjerëve
Kur qajnë gurët e lagjes
Si foshnjat e braktisura pranë faltoreve

DERISA LUMI I VDEKUR

Çdo gjë dukej si një heshtje memece
E pakuptimtë
Lulet kishin mbirë nëpër saksitë
E murrme prej deltine
Një bletë kërkonte hojen
Që nga mbarimi i luftës së dytë botërore

Nga kopshti i zhubravitur
Ikën fluturat e kaltra
Ikën me nga një kartolinë të grisur
Era shkruante në rërën e lagur
Epitafin e harruar
Të një dallge të përmytur

Një fëmijë qante si shelgu
Më i pikëlluar në dynja
Qante fatin e erës
Derisa lumi i vdekur
Luante lojën e trishtuar
Të guralecëve të verdhë

Prishtinë, 29 tetor 2018

DERISA LUMI I VDEKUR

Çdo gjë dukej si një heshtje memece
E pakuptimtë
Lulet kishin mbirë nëpër saksitë
E murrme prej deltine
Një bletë kërkonte hojen
Që nga mbarimi i luftës së dytë botërore

Nga kopshti i zhubravitur
Ikën fluturat e kaltra
Ikën me nga një kartolinë të grisur
Era shkruante në rërën e lagur
Epitafin e harruar
Të një dallge të përmytur

Një fëmijë qante si shelgu
Më i pikëlluar në dynja
Qante fatin e erës
Derisa lumi i vdekur
Luante lojën e trishtuar
Të guralecëve të verdhë

Prishtinë, 29 tetor 2018

NË VITRINËN E KUJTESËS

Më kujtohet kur zërat
Ktheheshin të lodhura si gjethet
Ishte natë
Jo si ato të Bartolomeut
Natë e thikave të ndryshkura

Më duket se shiu ishte i tejdukshëm
Shëmbëllente pasqyrave
Në vitrinën e një kujtese
Qante një pemë duke i përkujtuar
Serenatat nën blirin e djegur

Më thanë miqtë të harroj
Rrjedhën e ngjarjeve
Si mund të harrohet historia
Kur ajo rritet pa masë
Rritet si dhembja e plagëve të Gjergjit

Më kujtohen se si dënesnin
Thikat me maja të thyera
Mes një loje të trishtuar
Nata mund të tregonte të vërtetën
E lules së venitur në saksi

NË VITRINËN E KUJTESËS

Më kujtohet kur zërat
Ktheheshin të lodhura si gjethet
Ishte natë
Jo si ato të Bartolomeut
Natë e thikave të ndryshkura

Më duket se shiu ishte i tejdukshëm
Shëmbëllente pasqyrave
Në vitrinën e një kujtese
Qante një pemë duke i përkujtuar
Serenatat nën blirin e djegur

Më thanë miqtë të harroj
Rrjedhën e ngjarjeve
Si mund të harrohet historia
Kur ajo rritet pa masë
Rritet si dhembja e plagëve të Gjergjit

Më kujtohen se si dënesnin
Thikat me maja të thyera
Mes një loje të trishtuar
Nata mund të tregonte të vërtetën
E lules së venitur në saksi

SI VAJI I MALËSORËVE GJIGANTË

Kur i pashë të vdekurit
 Mu kujtuan vdekjet e maleve
 Asnjë lis nuk shpëtoi
 Nga shrapnelat vdekjeprurëse
 Asnjë lis s'qëndronte në këmbë

Pashë edhe barin e djegur
 Nën këmbët e rrapeve
 Që mezi qëndronin vertikalisht
 I kishte humbur krenaria
 Mbase prite të zgjohet shpirti i djemurisë

Nëpër lisat e mbetur me gjysmë shpirti
 Në këmbë
 Me trishtim i dëgjonim gugatjet
 E kumrive pa pendla
 Sa dukej e llahtarshme kjo vdekje

Fushat e plagosura të Mëllenjave
 Ishin ulur në dy gjunjë
 Dhe i grithnin fytyrat
 Dukeshin nga këndvështrimi im
 Si vaji gjigant i malësorëve plisbardhë

SI VAJI I MALËSORËVE GJIGANTË

Kur i pashë të vdekurit
 Mu kujtuan vdekjet e maleve
 Asnjë lis nuk shpëtoi
 Nga shrapnelat vdekjeprurëse
 Asnjë lis s'qëndronte në këmbë

Pashë edhe barin e djegur
 Nën këmbët e rrapeve
 Që mezi qëndronin vertikalisht
 I kishte humbur krenaria
 Mbase prite të zgjohet shpirti i djemurisë

Nëpër lisat e mbetur me gjysmë shpirti
 Në këmbë
 Me trishtim i dëgjonim gugatjet
 E kumrive pa pendla
 Sa dukej e llahtarshme kjo vdekje

Fushat e plagosura të Mëllenjave
 Ishin ulur në dy gjunjë
 Dhe i grithnin fytyrat
 Dukeshin nga këndvështrimi im
 Si vaji gjigant i malësorëve plisbardhë

NËSE VDES PËR ATDHE

Nëse njëherë vdes për dashuri
Për atdhe
Do të vdisja
Hiç më pak se shtatë herë
Këtë dashuri e kam nga etërit
Dhe dua t'ua lë amanet
Fëmijëve të mi

Ju thashë
Dhe sërish po ju them
Se nuk ka vdekje
Me të bukur
Se sa të vdesësh për atdhe
Nëse vdes për atdhe
Dashurinë s'do ta kem mall as në amshim

NËSE VDES PËR ATDHE

Nëse njëherë vdes për dashuri
Për atdhe
Do të vdisja
Hiç më pak se shtatë herë
Këtë dashuri e kam nga etërit
Dhe dua t'ua lë amanet
Fëmijëve të mi

Ju thashë
Dhe sërish po ju them
Se nuk ka vdekje
Me të bukur
Se sa të vdesësh për atdhe
Nëse vdes për atdhe
Dashurinë s'do ta kem mall as në amshim

SHIKONTE NË SYTË E ARMIQVE

Qëndroja mbështetur
Për murin e rrënuar
Nga qerpiçët prej dheu
Në sytë e armikut fiksova
Fiksova një trishtim të llahtarshëm
Si vdekjen dhe frikën shtazarake

Dielli asnjëherë më parë
Nuk shkëlqente si atë ditë
Rrezet ultraviolete
Lëshoheshin si gjilpërat
Pingul në trurin
Dhe gjakun tim kryengritës

Asnjë britmë as piskamë
Nuk u dëgjua
Pas bataresë së plumbave
Një hije e bardhë krenare
Shikonte në sytë e armiqve
Perëndimin e dielli të përsququr

SHIKONTE NË SYTË E ARMIQVE

Qëndroja mbështetur
Për murin e rrënuar
Nga qerpiçët prej dheu
Në sytë e armikut fiksova
Fiksova një trishtim të llahtarshëm
Si vdekjen dhe frikën shtazarake

Dielli asnjëherë më parë
Nuk shkëlqente si atë ditë
Rrezet ultraviolete
Lëshoheshin si gjilpërat
Pingul në trurin
Dhe gjakun tim kryengritës

Asnjë britmë as piskamë
Nuk u dëgjua
Pas bataresë së plumbave
Një hije e bardhë krenare
Shikonte në sytë e armiqve
Perëndimin e dielli të përsququr

DO LINDIN DRAGONJTË E LIRISË

Nëpër lumenjtë e çmendur
Mes përrenjve të dalldisur
Rritej një frymë
Uragan që s'kishte të ndalur
Nga asnjë tufan

Rritej me një shpejtësi marramendëse
Dhembja për fatin e kombit
Lisat kurrë më krenarë
S'qëndronin mes kallinjve
Sa herë që dënesnin grunajat
Një lumë buronte nga qielli

Kjo stinë e të korrurave
Kishte një enigmë të lashtë
Në shpirtin e saj
Kishte dhe prite me padurim
Grushtin e shtrënguar të djemurisë
Prite të ndizen malet si në kohën e Lidhjes

DO LINDIN DRAGONJTË E LIRISË

Nëpër lumenjtë e çmendur
Mes përrenjve të dalldisur
Rritej një frymë
Uragan që s'kishte të ndalur
Nga asnjë tufan

Rritej me një shpejtësi marramendëse
Dhembja për fatin e kombit
Lisat kurrë më krenarë
S'qëndronin mes kallinjve
Sa herë që dënesnin grunajat
Një lumë buronte nga qielli

Kjo stinë e të korrurave
Kishte një enigmë të lashtë
Në shpirtin e saj
Kishte dhe prite me padurim
Grushtin e shtrënguar të djemurisë
Prite të ndizen malet si në kohën e Lidhjes

Një gjëmë të padurueshme
Lëshonte Drini i Bardhë
Pleqtë pohojnë me kryeneçësi
Se nga kjo vigmë e ujit
Sivjet jo që do vdesin njerëzit
Por do lindin dragonjtë lirisë

Një gjëmë të padurueshme
Lëshonte Drini i Bardhë
Pleqtë pohojnë me kryeneçësi
Se nga kjo vigmë e ujit
Sivjet jo që do vdesin njerëzit
Por do lindin dragonjtë lirisë

**SE SI DUKET KRENARIA E VDEKJES
PËR ATDHE**

Sa e sa herë në jetë
U riktheva eposit
Më dilnin parasysh kalorësit
Më dilnin etërit e pavdekshëm
Me nga një shpat të praruar prej zjarrit

Sa shumë u ngjanin vetëtimave
Sa shumë u shëmbëlleni
Patkonjtë shpirtrave dardanë
Sa që nëpër kalldrëmet ilire
I ndiznin zjarret e lirisë për njerëzimin

Etërit e mi burra të fisme
Me nga një pashnik
Mbështjellë mbi kokat e maleve
Vdisnin aq bukur vdisnin ashtu
Sa që vdekjet e tyre u ngjanin lindjeve

Një ditë mora udhë maleve
Dhe nga shpirtrat e gurëve
Fillova ta shtrydhi kujtesën
Ta shtrydhi dhe të mësoj prej tyre
Se si duket krenaria e vdekjes për atdhe

**SE SI DUKET KRENARIA E VDEKJES
PËR ATDHE**

Sa e sa herë në jetë
U riktheva eposit
Më dilnin parasysh kalorësit
Më dilnin etërit e pavdekshëm
Me nga një shpat të praruar prej zjarrit

Sa shumë u ngjanin vetëtimave
Sa shumë u shëmbëlleni
Patkonjtë shpirtrave dardanë
Sa që nëpër kalldrëmet ilire
I ndiznin zjarret e lirisë për njerëzimin

Etërit e mi burra të fisme
Me nga një pashnik
Mbështjellë mbi kokat e maleve
Vdisnin aq bukur vdisnin ashtu
Sa që vdekjet e tyre u ngjanin lindjeve

Një ditë mora udhë maleve
Dhe nga shpirtrat e gurëve
Fillova ta shtrydhi kujtesën
Ta shtrydhi dhe të mësoj prej tyre
Se si duket krenaria e vdekjes për atdhe

BETEJAT FILLOJNË DHE PËRFUNDOJNË NË DY KOHË

Ky lumë e kjo stinë
Sa shumë i ngjajnë njëri - tjetrës
Gjithmonë janë ngazëllyer malet
Kur në mars
Filluan të bulurojnë gjethet

Thoshin pleqtë se nuk ka më bukur
Kur njeriu vdes në mars
Vdes në kohën kur çelin lulet
Në mars fillon jeta
Marsi fillon me çelë edhe dashuri

Atdheu mbase ka lindur në mars
Ani që në vjeshtë bëhen dasmat
Por në mars
Ah në këtë muaj të bekuar
Për liri të atdheut perëndit grisnin dolli

Nuk jam historian
Por me siguri në mars u lind
Zoti i luftës
Andaj mu për ditëlindjen e tij
Betejat fillojnë dhe përfundojnë në dy kohë

BETEJAT FILLOJNË DHE PËRFUNDOJNË NË DY KOHË

Ky lumë e kjo stinë
Sa shumë i ngjajnë njëri - tjetrës
Gjithmonë janë ngazëllyer malet
Kur në mars
Filluan të bulurojnë gjethet

Thoshin pleqtë se nuk ka më bukur
Kur njeriu vdes në mars
Vdes në kohën kur çelin lulet
Në mars fillon jeta
Marsi fillon me çelë edhe dashuri

Atdheu mbase ka lindur në mars
Ani që në vjeshtë bëhen dasmat
Por në mars
Ah në këtë muaj të bekuar
Për liri të atdheut perëndit grisnin dolli

Nuk jam historian
Por me siguri në mars u lind
Zoti i luftës
Andaj mu për ditëlindjen e tij
Betejat fillojnë dhe përfundojnë në dy kohë

**NUK I NJIHNIN AS GRATË QË I
KISHIN LËNË NUSE**

Si sot më kujtohen
Ose kam dëgjuar prej të tjerëve
Se si ktheheshin nga luftërat e huaja
Etërit e mi krenar
Ktheheshin me gjymtyrë të nakatosur

Nga sytë e tyre pikonin betejat
Ato të fituara
Dhe betejat e humbura
Kështu e ka kur lufton për të huajt
Kurse atdheun tënd e lodrojnë djajtë

Shkonin të rinj e ktheheshin të moshuar
Pa hundë e vesh
Ktheheshin duke i lënë peng sytë
Nëpër beteja për të huajt
Ktheheshin të shtyrë në moshë

Lufta nuk ha talla
Por gjymtyrë njerëzish
Besa disa ktheheshin edhe pa mendje
Nuk i njihnin më të afërmit
Nuk i njihnin as gratë që i kishin lënë nuse

**NUK I NJIHNIN AS GRATË QË I
KISHIN LËNË NUSE**

Si sot më kujtohen
Ose kam dëgjuar prej të tjerëve
Se si ktheheshin nga luftërat e huaja
Etërit e mi krenar
Ktheheshin me gjymtyrë të nakatosur

Nga sytë e tyre pikonin betejat
Ato të fituara
Dhe betejat e humbura
Kështu e ka kur lufton për të huajt
Kurse atdheun tënd e lodrojnë djajtë

Shkonin të rinj e ktheheshin të moshuar
Pa hundë e vesh
Ktheheshin duke i lënë peng sytë
Nëpër beteja për të huajt
Ktheheshin të shtyrë në moshë

Lufta nuk ha talla
Por gjymtyrë njerëzish
Besa disa ktheheshin edhe pa mendje
Nuk i njihnin më të afërmit
Nuk i njihnin as gratë që i kishin lënë nuse

NUK DI MË SE KU I KAM SINORËT

Gjithmonë sipas të tjerëve
 U lindëm
 Dhe luftuam deri në asgjësim
 Për teket e huaja
 E atdheu qante si një kalama
 S'dihej më se kujt i takonte

Qanin edhe nënat
 Etërit me nga një bastun të vjetër
 Trokitnin në shpirtin e tokës
 Mos vallë
 Do zgjohen njëherë e përgjithmonë
 Do zgjohen
 Kalorësit e dikurshëm Dardanë

Qaj moj tokë
 Qaj me mallëngjim
 Qaj e mos mej në asnjë kohë
 Ishin kohërat ikur kur burrat
 Të thërrisnin nënë
 Kurse vdisnin për të tjerët
 Pa nam e nishan

NUK DI MË SE KU I KAM SINORËT

Gjithmonë sipas të tjerëve
 U lindëm
 Dhe luftuam deri në asgjësim
 Për teket e huaja
 E atdheu qante si një kalama
 S'dihej më se kujt i takonte

Qanin edhe nënat
 Etërit me nga një bastun të vjetër
 Trokitnin në shpirtin e tokës
 Mos vallë
 Do zgjohen njëherë e përgjithmonë
 Do zgjohen
 Kalorësit e dikurshëm Dardanë

Qaj moj tokë
 Qaj me mallëngjim
 Qaj e mos mej në asnjë kohë
 Ishin kohërat ikur kur burrat
 Të thërrisnin nënë
 Kurse vdisnin për të tjerët
 Pa nam e nishan

Qaj moj tokë e etërve të mi
Qaj e mos u ndalë
Nuk di më se ku i kam sinorët
Ku fillon dhe përfundon dhembja
E cila nuk paska të sosur

Qaj moj tokë e etërve të mi
Qaj e mos u ndalë
Nuk di më se ku i kam sinorët
Ku fillon dhe përfundon dhembja
E cila nuk paska të sosur

MË NDIHMONI SE DO ÇMENDEM

A thua vallë
Mund të më tregoj dikush
Hartën e shqyer të lëkurës sime
Nga cila pjesë e grisur
Të gjymtyrëve të mi
Janë këto leckat që dënesin

Ndoshta që moti paskam vdekur
Ose atdheut tim
Ja kanë shlyer kufijtë
Nuk di më se kush jam
Dhe në cilën tokë kanë mbetur
Varret dhe eshtrat e gjyshërve të mi

O ju lutem më tregoni
Kush isha dje
Dhe kush jam sot në këtë mjerim
Më ndihmoni se do çmendem
Do mbetem një njeri
I cili kurrë nuk mësoi se ku i ka varret

MË NDIHMONI SE DO ÇMENDEM

A thua vallë
Mund të më tregoj dikush
Hartën e shqyer të lëkurës sime
Nga cila pjesë e grisur
Të gjymtyrëve të mi
Janë këto leckat që dënesin

Ndoshta që moti paskam vdekur
Ose atdheut tim
Ja kanë shlyer kufijtë
Nuk di më se kush jam
Dhe në cilën tokë kanë mbetur
Varret dhe eshtrat e gjyshërve të mi

O ju lutem më tregoni
Kush isha dje
Dhe kush jam sot në këtë mjerim
Më ndihmoni se do çmendem
Do mbetem një njeri
I cili kurrë nuk mësoi se ku i ka varret

TË NA RINGJALLET SI KRISHTI

Ky mars
Ky muaj i çmendur i shirave
Dhe i vdekjeve
Gjithmonë ishte në kundërshtim
Me stinët që shkonin dhe vinin

Jetonte në një hapësirë
Ku numëroheshin vetëm kufomat
Asnjë lindje nuk shënoi
Nëpër defterët e kronikëve
As të astrologëve

Ky mars që përkundi perëndi
Kurrë nuk u pendua
Për trishtimet
Dhe dhembjet e atdheut tim
Gjithmonë ishte një muaj i pashpirt

Më kujtohet kur në mars e varrosëm
Thellë në tokë flamurin
Që në një tjetër stinë
Ta nxjerrim nga parzma e saj
Të na ringjallet si Krishti

TË NA RINGJALLET SI KRISHTI

Ky mars
Ky muaj i çmendur i shirave
Dhe i vdekjeve
Gjithmonë ishte në kundërshtim
Me stinët që shkonin dhe vinin

Jetonte në një hapësirë
Ku numëroheshin vetëm kufomat
Asnjë lindje nuk shënoi
Nëpër defterët e kronikëve
As të astrologëve

Ky mars që përkundi perëndi
Kurrë nuk u pendua
Për trishtimet
Dhe dhembjet e atdheut tim
Gjithmonë ishte një muaj i pashpirt

Më kujtohet kur në mars e varrosëm
Thellë në tokë flamurin
Që në një tjetër stinë
Ta nxjerrim nga parzma e saj
Të na ringjallet si Krishti

Por ishte vetëm një ëndërr
Dhe me të vërtetë ndjemë thellë
Ringjalljen e tij
Marsi i luleve dhe i ringjalljes
Për befasinë e të gjithëve
Lindi sërish në shqiptari
Prishtinë, 30 tetor 2018

Por ishte vetëm një ëndërr
Dhe me të vërtetë ndjemë thellë
Ringjalljen e tij
Marsi i luleve dhe i ringjalljes
Për befasinë e të gjithëve
Lindi sërish në shqiptari
Prishtinë, 30 tetor 2018

Cikli i dytë
Këndonin turtujt që kishin mbetur pa atdhe

Cikli i dytë
Këndonin turtujt që kishin mbetur pa atdhe

M'U PËRKUJTUAN KALORËSIT E ZJARRTË

Tani më përfundimisht
Që e humbëm atdheun
Kujt i mbetën flamujt e dhembjes
Një flutur krah thyer
Kurrë më
Nuk mund të fluturoj
Mbi plagët e pashëruara të drurëve

Atdheu im shtërg i plagosur
Kohë e humbur
Mes disa kohërave
Të kafshuan cerberët
Të nëntë plagët e Gjergjit
Si mund të shërohen me pështymë
Kur nuk i shëmbëllen ariut të murrmë

Kur më thanë se vdiq atdheu im
Unë askujt nuk i besova
Nuk i besova
Sepse mu përkujtuan
Varret e etërve
M'u përkujtuan kalorësit e zjarrtë
Të cilit domosdo do zgjohen një ditë

M'U PËRKUJTUAN KALORËSIT E ZJARRTË

Tani më përfundimisht
Që e humbëm atdheun
Kujt i mbetën flamujt e dhembjes
Një flutur krah thyer
Kurrë më
Nuk mund të fluturoj
Mbi plagët e pashëruara të drurëve

Atdheu im shtërg i plagosur
Kohë e humbur
Mes disa kohërave
Të kafshuan cerberët
Të nëntë plagët e Gjergjit
Si mund të shërohen me pështymë
Kur nuk i shëmbëllen ariut të murrmë

Kur më thanë se vdiq atdheu im
Unë askujt nuk i besova
Nuk i besova
Sepse mu përkujtuan
Varret e etërve
M'u përkujtuan kalorësit e zjarrtë
Të cilit domosdo do zgjohen një ditë

NËSE MË SHNDËRROJNË NË RRIP

Nuk di çfarë janë
Dhe si duken shamitë e zeza
Ato të dorëzimit
I njoh mirë
Dhe shumë rëndë më plagosën
Shamitë e pikëllimit

Një ditë isha njeri
Kurse ditën tjetër një krijesë
Asnjanëse
Pa emër dhe mbiemër
Erërat më shtynin kah të donin
Më katandisën deri në asgjësim

Por për fat të mirë
Qëllova poet
Me grushtin tim të çeliktë
Ua theva hundët e secilit
Që donte të mendoj si ai
Që donte të identifikohem si jo njeri

NËSE MË SHNDËRROJNË NË RRIP

Nuk di çfarë janë
Dhe si duken shamitë e zeza
Ato të dorëzimit
I njoh mirë
Dhe shumë rëndë më plagosën
Shamitë e pikëllimit

Një ditë isha njeri
Kurse ditën tjetër një krijesë
Asnjanëse
Pa emër dhe mbiemër
Erërat më shtynin kah të donin
Më katandisën deri në asgjësim

Por për fat të mirë
Qëllova poet
Me grushtin tim të çeliktë
Ua theva hundët e secilit
Që donte të mendoj si ai
Që donte të identifikohem si jo njeri

Ja që me kokëfortësinë time
Arrita deri këtu
Dhe gjithmonë
Bukës do t'i them bukë
E kripës kripë
Edhe nëse shndërrohem në rrip

Ja që me kokëfortësinë time
Arrita deri këtu
Dhe gjithmonë
Bukës do t'i them bukë
E kripës kripë
Edhe nëse shndërrohem në rrip

MENI JU O BASTARD TË ÇMENDUR

Kaq shumë dhembje
Në shpirtrat e nënave të plagosura
Kaq shumë dhembje
Në pikëllimin e pemëve
Shelgu i trishtuar
Me qindra vite i kafshon rrënjët

Sa shumë trishtim
Në krahët e djegura të fluturës
Sa shumë oscilime
Në telat e këputura të kitarës
Kaq shumë dhembje
Nga tmerri i tërmetit shpirtëror

Nuk dua të qaj më
Meni ju o bastard të mykur
Kjo kohë e stinëve
Sidomos koha e marsit të çmendur
Po i shkulë me rrënjë
Pemët e posa të mbjella

MENI JU O BASTARD TË ÇMENDUR

Kaq shumë dhembje
Në shpirtrat e nënave të plagosura
Kaq shumë dhembje
Në pikëllimin e pemëve
Shelgu i trishtuar
Me qindra vite i kafshon rrënjët

Sa shumë trishtim
Në krahët e djegura të fluturës
Sa shumë oscilime
Në telat e këputura të kitarës
Kaq shumë dhembje
Nga tmerri i tërmetit shpirtëror

Nuk dua të qaj më
Meni ju o bastard të mykur
Kjo kohë e stinëve
Sidomos koha e marsit të çmendur
Po i shkulë me rrënjë
Pemët e posa të mbjella

THASHETHEMET E RRUGËVE

Stinët vijnë e kalojnë si hijet e kalbura
Disa nuk kthehen asnjëherë
Nga shuplakat e lëndinave
Shkunden barojat e kositura
Shkunden
Edhe kujtimet e stinëve të ikura

Një dimër më pak ose më shumë
Asgjë nuk tregon në
Itinerarin e ekuinoksit
Më duket se dielli sivjet
Me qëllim lindi më vonë
Lindi pasi që i shkundëm ftonjtë

Sonte kam shumë të ftohtë
Hëna e ngrirë
Po shkund hejet e dynjasë
Po i shkund mbi kokën time
Thashethemet e rrugëve
Dhe të kafeneve të dehura

THASHETHEMET E RRUGËVE

Stinët vijnë e kalojnë si hijet e kalbura
Disa nuk kthehen asnjëherë
Nga shuplakat e lëndinave
Shkunden barojat e kositura
Shkunden
Edhe kujtimet e stinëve të ikura

Një dimër më pak ose më shumë
Asgjë nuk tregon në
Itinerarin e ekuinoksit
Më duket se dielli sivjet
Me qëllim lindi më vonë
Lindi pasi që i shkundëm ftonjtë

Sonte kam shumë të ftohtë
Hëna e ngrirë
Po shkund hejet e dynjasë
Po i shkund mbi kokën time
Thashethemet e rrugëve
Dhe të kafeneve të dehura

E IMAGJINATËS SIME

Nuk di a thua vallë sonte
Pata ndonjë arsye që nuk të prita
Dikush kush të besoi
Të kërkoj edhe në ferr
Kurse unë nuk desha
Askund të të kërkoj as në ëndrrën time

Thonë se faji është jetim
Por unë nuk bëra asnjë faj
Që të kërkoj ndjesë
Për të besuar
Duhet diçka më shumë se fjala
Sepse fjala lindi kur ne s'ishim askund

Nuk duhet gjykuar njeriun
Pa u bindur në të kundërtën që beson ai
Unë nuk gjeta asnjë fjalë
Që e vërtetonte të kundërtën
E imagjinatës sime
Andaj edhe mbeta pa fjalën e parë

E IMAGJINATËS SIME

Nuk di a thua vallë sonte
Pata ndonjë arsye që nuk të prita
Dikush kush të besoi
Të kërkoj edhe në ferr
Kurse unë nuk desha
Askund të të kërkoj as në ëndrrën time

Thonë se faji është jetim
Por unë nuk bëra asnjë faj
Që të kërkoj ndjesë
Për të besuar
Duhet diçka më shumë se fjala
Sepse fjala lindi kur ne s'ishim askund

Nuk duhet gjykuar njeriun
Pa u bindur në të kundërtën që beson ai
Unë nuk gjeta asnjë fjalë
Që e vërtetonte të kundërtën
E imagjinatës sime
Andaj edhe mbeta pa fjalën e parë

ASNJË ÇAST NUK MEJTËN

Tri herë mbrëmë nga tri herë
Dikush trokiti në derë
Askush nuk iu përgjigj
Të trokiturave të shurdhëta
Ndoshta edhe nuk ishin
Të trokiturat e njerëzve

Në këto kohëra mund të trokasë era
Shiu djallëzisht
Troket dhe ka trokitur
Në xhamet e dyerve të mbyllura
Si mund të hapen portat
Kur askush nuk banon në kokën time

I tërë fshati i kishte mbyllur
Dyert e kishës
Kambana diku në shtrojerë
Dëneste si një çilimi i braktisur
Kurse të trokiturat e egra
Asnjë çast nuk mejtën në kokën time

ASNJË ÇAST NUK MEJTËN

Tri herë mbrëmë nga tri herë
Dikush trokiti në derë
Askush nuk iu përgjigj
Të trokiturave të shurdhëta
Ndoshta edhe nuk ishin
Të trokiturat e njerëzve

Në këto kohëra mund të trokasë era
Shiu djallëzisht
Troket dhe ka trokitur
Në xhamet e dyerve të mbyllura
Si mund të hapen portat
Kur askush nuk banon në kokën time

I tërë fshati i kishte mbyllur
Dyert e kishës
Kambana diku në shtrojerë
Dëneste si një çilimi i braktisur
Kurse të trokiturat e egra
Asnjë çast nuk mejtën në kokën time

QENTË NËPËR LAGJE

Nga një dhembje e panjohur
Vakërrojnë delet e egra
Bareshat me nga një fyell
Të shurdhtë
Luajnë një tango të lashtë
Luajnë me gishtat e erës sy myktë

Më kujtohen çastet
Kur i dëgjoja vigmat e drurëve
Gjethet e fishkura
Si kujtimet i ruajta në herbarium
Nga një sëmundje e panjohur
Ose nga kafshimet e molave qante nata

Vitet ishin të rënda
Për një kokërr misri të mykur
Shitej një pushkë
Fshatrat kishin filluar të boshatisen
Qentë nëpër lagjet e vetmuara
Në mungesë të bukës hanin njëri - tjetrin

QENTË NËPËR LAGJE

Nga një dhembje e panjohur
Vakërrojnë delet e egra
Bareshat me nga një fyell
Të shurdhtë
Luajnë një tango të lashtë
Luajnë me gishtat e erës sy myktë

Më kujtohen çastet
Kur i dëgjoja vigmat e drurëve
Gjethet e fishkura
Si kujtimet i ruajta në herbarium
Nga një sëmundje e panjohur
Ose nga kafshimet e molave qante nata

Vitet ishin të rënda
Për një kokërr misri të mykur
Shitej një pushkë
Fshatrat kishin filluar të boshatisen
Qentë nëpër lagjet e vetmuara
Në mungesë të bukës hanin njëri - tjetrin

PËRPOS ZËZËLLIMËS SË MUSHKONJËS

Me gishtat tregues në tëmtha
Qëndronte ulur
Në qoshen e boshatisur të dhomës
Qëndronte dhe shikonte
Shtratin e djegur nga luftërat

Dielli askurrë nuk kishte hyrë
Në këtë dhomë të errët
Dritaret e mbyllura
Me gazeta të vjetra
Ku s'kishte ku të trokas njeriu

Vetëm era lozonjare
Me flokët e saja të thinjura
I prekte qepenat e dritareve të kalbura
Asnjë kujtim nuk kishte mbetur
Në dhomën e zbrazët

Thashë asnjë kujtim
Përpos zëzëllimës së mushkonjës
Era e myktë shikonte
Ose kërkonte dritën e errësuar
Që kishte ikur nga kjo dhomë

PËRPOS ZËZËLLIMËS SË MUSHKONJËS

Me gishtat tregues në tëmtha
Qëndronte ulur
Në qoshen e boshatisur të dhomës
Qëndronte dhe shikonte
Shtratin e djegur nga luftërat

Dielli askurrë nuk kishte hyrë
Në këtë dhomë të errët
Dritaret e mbyllura
Me gazeta të vjetra
Ku s'kishte ku të trokas njeriu

Vetëm era lozonjare
Me flokët e saja të thinjura
I prekte qepenat e dritareve të kalbura
Asnjë kujtim nuk kishte mbetur
Në dhomën e zbrazët

Thashë asnjë kujtim
Përpos zëzëllimës së mushkonjës
Era e myktë shikonte
Ose kërkonte dritën e errësuar
Që kishte ikur nga kjo dhomë

MBRËMË ISHTE TEPËR VONË

Shpeshherë më ka ngjarë
 Që si kam ndier duart e mia
 Ajri i stërndryshkur
 I prekte gishtat e holla
 Të telave të kitarës

Nga një kafene e errët
 Ose ka kohë që drita kishte vdekur
 Në sallat e pritjes
 Asnjë zë njeriu s' dëgjohej
 Në brendinë e guacës së vdekur

Kishte heshtur edhe deti
 Prekmi gishta
 Nëse do me i ndie
 Telat e tendosura të kujtesës
 Në brigjet e vdekura të mendjes

Mbrëmë ishte tepër vonë
 T'i përsëritim fjalët e para të biblës
 Në brendinë e këtij libri të lashtë
 Nuk kishte mbetur asnjë fjalë
 Nga e cila mund të kërkosh shërim

MBRËMË ISHTE TEPËR VONË

Shpeshherë më ka ngjarë
 Që si kam ndier duart e mia
 Ajri i stërndryshkur
 I prekte gishtat e holla
 Të telave të kitarës

Nga një kafene e errët
 Ose ka kohë që drita kishte vdekur
 Në sallat e pritjes
 Asnjë zë njeriu s' dëgjohej
 Në brendinë e guacës së vdekur

Kishte heshtur edhe deti
 Prekmi gishta
 Nëse do me i ndie
 Telat e tendosura të kujtesës
 Në brigjet e vdekura të mendjes

Mbrëmë ishte tepër vonë
 T'i përsëritim fjalët e para të biblës
 Në brendinë e këtij libri të lashtë
 Nuk kishte mbetur asnjë fjalë
 Nga e cila mund të kërkosh shërim

PËR GABIMET E BËRA

Pas vdekjes nuk të mbetet asgjë
Përpos një ëndrre
Prej trampoline
Nga e cila mund të kërcesh
Ku të duash
Në Ferr ose në Parajsë

Mos u friko miku im
Vdekja nuk është asgjë
Përpos ndërrimit të adresës
Sepse për gabimet e bëra
Dhe mëkatet e pashlyera
S'jep dot askujt asnjë llogari

PËR GABIMET E BËRA

Pas vdekjes nuk të mbetet asgjë
Përpos një ëndrre
Prej trampoline
Nga e cila mund të kërcesh
Ku të duash
Në Ferr ose në Parajsë

Mos u friko miku im
Vdekja nuk është asgjë
Përpos ndërrimit të adresës
Sepse për gabimet e bëra
Dhe mëkatet e pashlyera
S'jep dot askujt asnjë llogari

QËNDROJNË KRENAR NË HESHTJE

Kur vjen errësira e përnatshme
Mbyllem në kujtesën time
Mbyllem me një dry të dylltë
Mbyllem nga mushkonjat
Që më bezdisin
Me zëzëllimat e pandalshme

Në dhomën e heshtjes
Nuk ekziston as një dritare
Qepenat e betonta
Duken si imitim i drurit
Sa herë që trokas në mendjen time
Kurrë nuk hapen me asnjë lutje

Të ngjashëm janë edhe pragjet
Qëndrojnë krenar në heshtje
Askujt nuk ua hapin
As nuk ua mbyllin dyert
Vetëm ndonjëherë rrallë ngjan
Që të fluturojnë dykrenorët nga mendja ime

QËNDROJNË KRENAR NË HESHTJE

Kur vjen errësira e përnatshme
Mbyllem në kujtesën time
Mbyllem me një dry të dylltë
Mbyllem nga mushkonjat
Që më bezdisin
Me zëzëllimat e pandalshme

Në dhomën e heshtjes
Nuk ekziston as një dritare
Qepenat e betonta
Duken si imitim i drurit
Sa herë që trokas në mendjen time
Kurrë nuk hapen me asnjë lutje

Të ngjashëm janë edhe pragjet
Qëndrojnë krenar në heshtje
Askujt nuk ua hapin
As nuk ua mbyllin dyert
Vetëm ndonjëherë rrallë ngjan
Që të fluturojnë dykrenorët nga mendja ime

NGA KËMISHËT E ETËRVE TANË

Më kujtohen dimrat
Pa dëborë
Të virgjër si grykat e maleve
Në krahët e lejlekëve
Ishin me shi prej lotëve

Ne i quanim dimra
Prej zambakëve të bardhë
Kishim edhe lule të tjera
Por për çudi
Më së shumti na pëlqenin zambakët

Më kujtohet dimri i dymbëdhjetë
Pas lindjes sime
Atë vit nuk kishte shi
Por ra një borë e kuqe mbi palltot
E grisura të baballarëve

Bora e cila ende sot
Në brendinë e saj
E ruan si një relikte e rrallë
Shijen e gjakut
Nga këmishët e etërve tanë

NGA KËMISHËT E ETËRVE TANË

Më kujtohen dimrat
Pa dëborë
Të virgjër si grykat e maleve
Në krahët e lejlekëve
Ishin me shi prej lotëve

Ne i quanim dimra
Prej zambakëve të bardhë
Kishim edhe lule të tjera
Por për çudi
Më së shumti na pëlqenin zambakët

Më kujtohet dimri i dymbëdhjetë
Pas lindjes sime
Atë vit nuk kishte shi
Por ra një borë e kuqe mbi palltot
E grisura të baballarëve

Bora e cila ende sot
Në brendinë e saj
E ruan si një relikte e rrallë
Shijen e gjakut
Nga këmishët e etërve tanë

ISHTE VJESHTË E HERSHME

Nuk shihej asgjë
 Përpos breshrit të plumbave
 Një kondak i thyer
 Qëndronte mbështetur
 Për trungun e qershisë

Ishte vjeshta e hershme
 Ende nuk i kishim vjelë ftonjtë
 Kurse nën hijen e tyre
 Si në ëndërr
 Putheshin dy silueta

Shtreza dhe vjeshta e hershme
 Një binom i ngjizur
 Për trungun e kujtesës
 Dhe ëndrra e përsëritur
 Kush e di për të satën herë

Një ushtar këmbëzbathur
 Kërcente si gjeli prej një trari
 Në trarin tjetër
 Ishte vjeshtë e hershme
 Në kopsht ende putheshin dy silueta

ISHTE VJESHTË E HERSHME

Nuk shihej asgjë
 Përpos breshrit të plumbave
 Një kondak i thyer
 Qëndronte mbështetur
 Për trungun e qershisë

Ishte vjeshta e hershme
 Ende nuk i kishim vjelë ftonjtë
 Kurse nën hijen e tyre
 Si në ëndërr
 Putheshin dy silueta

Shtreza dhe vjeshta e hershme
 Një binom i ngjizur
 Për trungun e kujtesës
 Dhe ëndrra e përsëritur
 Kush e di për të satën herë

Një ushtar këmbëzbathur
 Kërcente si gjeli prej një trari
 Në trarin tjetër
 Ishte vjeshtë e hershme
 Në kopsht ende putheshin dy silueta

NUK E NJEH GJUHËN E NJERIUT

Sonte askush nuk është me mua
Vetëm drurët në kopsht
Më bëjnë shoqëri
Një hije e thyer
Duket si roja e vdekjes

Ju thashë se jam i vetëm
Kush do qëndronte me mua
Në këtë natë të acartë
Vetëm druri i gështenjës
Mund ta përballoj këtë vetmi

Ju mund të flisni çfarë të doni
Mos harroni
Druri i gështenjës së egër
Nuk e njeh gjuhën e njeriut
Asaj i pëlqen kur i ngroh zjarri i shenjtë

NUK E NJEH GJUHËN E NJERIUT

Sonte askush nuk është me mua
Vetëm drurët në kopsht
Më bëjnë shoqëri
Një hije e thyer
Duket si roja e vdekjes

Ju thashë se jam i vetëm
Kush do qëndronte me mua
Në këtë natë të acartë
Vetëm druri i gështenjës
Mund ta përballoj këtë vetmi

Ju mund të flisni çfarë të doni
Mos harroni
Druri i gështenjës së egër
Nuk e njeh gjuhën e njeriut
Asaj i pëlqen kur i ngroh zjarri i shenjtë

NË KOSOVË MUND TË GJESH ÇDO GJË

Kudo mermerë të kuq
Rrasa të murrme
I takojmë nën gjuhën e shkëmbinjve
Atje një copë metali të bakërt
Kurse afër meje buzëqeshin gurët e artë

Përpos metaleve
Këtu mbinë bozhuret
Me shtatë lloje ngjyrash
Ose ylberi buron
Nga shpirti i rrënjëve të bozhureve

Mos harroni çfarë
Nuk mund të gjeni në Kosovë
Grumbuj mëllenjash
Tok me dykrenorët
Kah fluturojnë nëpër krenarin e qiellit

Njerëz bujar të urtë
Si shpirti i këtyre maleve
Burime të ngrohta dhe të akullta
Në Kosovë mund të gjesh çdo gjë
Por edhe vdekjen nëse e meriton

NË KOSOVË MUND TË GJESH ÇDO GJË

Kudo mermerë të kuq
Rrasa të murrme
I takojmë nën gjuhën e shkëmbinjve
Atje një copë metali të bakërt
Kurse afër meje buzëqeshin gurët e artë

Përpos metaleve
Këtu mbinë bozhuret
Me shtatë lloje ngjyrash
Ose ylberi buron
Nga shpirti i rrënjëve të bozhureve

Mos harroni çfarë
Nuk mund të gjeni në Kosovë
Grumbuj mëllenjash
Tok me dykrenorët
Kah fluturojnë nëpër krenarin e qiellit

Njerëz bujar të urtë
Si shpirti i këtyre maleve
Burime të ngrohta dhe të akullta
Në Kosovë mund të gjesh çdo gjë
Por edhe vdekjen nëse e meriton

**KËNDOJNË DHE I THËRRASIN
SHIRAT**

Shiu i ngrohtë
Dhe temperament
Në brendinë e balonave të fryra
Djersitet nga dielli i mërrolur

Disa çuna
Mbase adoleshentë
I kanë lidhur mjegullat
Me një spango
Dhe i lodrojnë siç i kemi lodruar ne
Dikur kuajt prej fshesave

Dielli përcëllues
Përcjellë me ironi të paparë
Këtë lojë të fëmijëve
Dhe balonave të fryra

**KËNDOJNË DHE I THËRRASIN
SHIRAT**

Shiu i ngrohtë
Dhe temperament
Në brendinë e balonave të fryra
Djersitet nga dielli i mërrolur

Disa çuna
Mbase adoleshentë
I kanë lidhur mjegullat
Me një spango
Dhe i lodrojnë siç i kemi lodruar ne
Dikur kuajt prej fshesave

Dielli përcëllues
Përcjellë me ironi të paparë
Këtë lojë të fëmijëve
Dhe balonave të fryra

Ajri i lehtë dhe i ngrohtë
I mbush mushkëritë
Me oksigjenin e ndotur të qytetit
Poshtë në lagjen e plepave
Fëmijët i gdhendin fyejt
Dhe këndojnë një këngë të lashtë
Këndojnë dhe i thërrasin shirat
Sepse të mbjellat sapo kanë filluar

Ajri i lehtë dhe i ngrohtë
I mbush mushkëritë
Me oksigjenin e ndotur të qytetit
Poshtë në lagjen e plepave
Fëmijët i gdhendin fyejt
Dhe këndojnë një këngë të lashtë
Këndojnë dhe i thërrasin shirat
Sepse të mbjellat sapo kanë filluar

NUK KAM TJETËR ATDHE

Ata që mbetën
Më duket se s'patën ku të shkojnë
Kështu fliste
Miku im
Poeti disident i të gjitha kohërave

Ku mund të mbërrin ata
Që s'kanë biografi të përshtatshëm
Ëndrrat e tyre
Nuk përputhen me sistemet
Izoluese të mendjes

Ata që mbetën peng lagjeve
Mbajtën ison e së kaluarës
Atdheu ishte guri
Dhe varri tyre i hapur
Atdheu ishte një pëllumb i egër

Kur pyeta një mik të moçëm
Përse nuk ka pasaportë biometrike
Mu përgjigj thjeshtë
Unë nuk kam tjetër atdhe
Përpos kësaj Kosove dhe toke gratçore
Prishtinë, 31 tetor 2018

NUK KAM TJETËR ATDHE

Ata që mbetën
Më duket se s'patën ku të shkojnë
Kështu fliste
Miku im
Poeti disident i të gjitha kohërave

Ku mund të mbërrin ata
Që s'kanë biografi të përshtatshëm
Ëndrrat e tyre
Nuk përputhen me sistemet
Izoluese të mendjes

Ata që mbetën peng lagjeve
Mbajtën ison e së kaluarës
Atdheu ishte guri
Dhe varri tyre i hapur
Atdheu ishte një pëllumb i egër

Kur pyeta një mik të moçëm
Përse nuk ka pasaportë biometrike
Mu përgjigj thjeshtë
Unë nuk kam tjetër atdhe
Përpos kësaj Kosove dhe toke gratçore
Prishtinë, 31 tetor 2018

KËNDONIN TURTUJT QË KISHIN MBETUR PA ATDHE

Paskan ikur zogjtë e fëmijërisë
 Nga ky horizont i turbullt
 Asnjë kukuvajkë
 Nuk këndoi mbrëmë te shelgu i pikëlluar
 Hëna e dremitur dëneste në ëndërr
 Shiu monoton
 I griste perdet e teatrit antik

Ishte një kohë e turbullt
 Njerëzit kishin harruar qeshjen
 Nën pemët e shartuara
 Këndonin turtujt që kishin mbetur në atdhe
 Këndonin një këngë mallëngjimi
 Sa që trungjet mbetën pa fije gjumi

Qava edhe unë me tërë pikëllim
 Qante edhe kambanorja
 Muranat e shembura disa herë tentuan
 Të ngritën në këmbë
 Por ishte e pamundur ngritja e sërishme
 Pas asaj katastrofe të zërit të kambanës

KËNDONIN TURTUJT QË KISHIN MBETUR PA ATDHE

Paskan ikur zogjtë e fëmijërisë
 Nga ky horizont i turbullt
 Asnjë kukuvajkë
 Nuk këndoi mbrëmë te shelgu i pikëlluar
 Hëna e dremitur dëneste në ëndërr
 Shiu monoton
 I griste perdet e teatrit antik

Ishte një kohë e turbullt
 Njerëzit kishin harruar qeshjen
 Nën pemët e shartuara
 Këndonin turtujt që kishin mbetur në atdhe
 Këndonin një këngë mallëngjimi
 Sa që trungjet mbetën pa fije gjumi

Qava edhe unë me tërë pikëllim
 Qante edhe kambanorja
 Muranat e shembura disa herë tentuan
 Të ngritën në këmbë
 Por ishte e pamundur ngritja e sërishme
 Pas asaj katastrofe të zërit të kambanës

**NE DESHËM SHUMË NGA
KJO ËNDËRR**

Mbi kopshtin tim të fëmijërisë
Nëpër degët e kajsishtave
Qëndrojnë të varur
Pak hije të mykura
Me disa copa të grisura të mjegullave

Përtej gardhit me ferra
Dëgjohet një lehje e trishtueshme
Hëna në horizont i pastron sytë
Nga një lloj zdrale
Të cilës kurrë nuk ja gjetëm shërimin

Ne deshëm shumë nga kjo ëndërr
Ëndërruam se si përroi i çmendur
Kishte ikur në një tjetër drejtim
Fshati me qindra mote
Mbeti pa pikë uji sa që u thanë pemët

Mbi barin e venitur
Kurrë më nuk zbriti vesa
Dielli shkëlqente me gjysmë force
Pranvera lëngonte nga një sëmundje
Era i shëronte plagët e një beteje

**NE DESHËM SHUMË NGA
KJO ËNDËRR**

Mbi kopshtin tim të fëmijërisë
Nëpër degët e kajsishtave
Qëndrojnë të varur
Pak hije të mykura
Me disa copa të grisura të mjegullave

Përtej gardhit me ferra
Dëgjohet një lehje e trishtueshme
Hëna në horizont i pastron sytë
Nga një lloj zdrale
Të cilës kurrë nuk ja gjetëm shërimin

Ne deshëm shumë nga kjo ëndërr
Ëndërruam se si përroi i çmendur
Kishte ikur në një tjetër drejtim
Fshati me qindra mote
Mbeti pa pikë uji sa që u thanë pemët

Mbi barin e venitur
Kurrë më nuk zbriti vesa
Dielli shkëlqente me gjysmë force
Pranvera lëngonte nga një sëmundje
Era i shëronte plagët e një beteje

I PRET NJË UDHË E GJATË

Zërat e potkonjve
Me kalin e vdekur
Kishin mbetur peng
Në fushëbetejën e kujtesës

Nuk isha në gjendje
Të bëj asgjë
Zëri im i gurtë
Dëgjohej si një hukamë deti
Në jug me mallëngjim qanin ullinjtë

Kah po fluturojnë sonte
Shtërgjet e plagosur
Çatitë e shembura
Kanë mbetur të vetmuara

Nuk ulen as çafkat e zgërlaqura
Të pushojnë një çast
Për të mbërri deri në atdhe
I pret një udhë e gjatë

I PRET NJË UDHË E GJATË

Zërat e potkonjve
Me kalin e vdekur
Kishin mbetur peng
Në fushëbetejën e kujtesës

Nuk isha në gjendje
Të bëj asgjë
Zëri im i gurtë
Dëgjohej si një hukamë deti
Në jug me mallëngjim qanin ullinjtë

Kah po fluturojnë sonte
Shtërgjet e plagosur
Çatitë e shembura
Kanë mbetur të vetmuara

Nuk ulen as çafkat e zgërlaqura
Të pushojnë një çast
Për të mbërri deri në atdhe
I pret një udhë e gjatë

NËN DRITARET E HËNËS

Shumë tepër larg
Nga përditshmëria te plepishat
Dy plepa po vuajnë
Era loz një lojë pagane

Nën dritaret e hënës
Trishtili këndon një serenatë
Këndojnë edhe turtujt
Rrushi qenka pjekur më herët sivjet

Dy molla të skuqura në degë
Është paralajmërimi se vjeshta
Troket në dritare dhe tregon
Pjekjen e rrushit në Fushën së Mëllenjave

Mermerët e kuq herët janë pjekur
Dhe sot i stolisin ëndrrat
Me një mjeshtri të stërholluar
Me ornamentet e të gjitha llojeve

Dasmat nuk dinë të ndalen
Në këtë stinë
Është koha kur kthehen nga kurbeti
Burrat që u larguan si njomëzakë

NËN DRITARET E HËNËS

Shumë tepër larg
Nga përditshmëria te plepishat
Dy plepa po vuajnë
Era loz një lojë pagane

Nën dritaret e hënës
Trishtili këndon një serenatë
Këndojnë edhe turtujt
Rrushi qenka pjekur më herët sivjet

Dy molla të skuqura në degë
Është paralajmërimi se vjeshta
Troket në dritare dhe tregon
Pjekjen e rrushit në Fushën së Mëllenjave

Mermerët e kuq herët janë pjekur
Dhe sot i stolisin ëndrrat
Me një mjeshtri të stërholluar
Me ornamentet e të gjitha llojeve

Dasmat nuk dinë të ndalen
Në këtë stinë
Është koha kur kthehen nga kurbeti
Burrat që u larguan si njomëzakë

NUK KURSEJMË AS LOTIN E FUNDIT

Në mes të dy rrugëve
 Paskan mbirë plepat
 Trungjet e gjatë u ngjajnë kujtimeve
 Që nuk vdesin asnjëherë

Dy dele të bardha si mjegullat
 Kullosin nën hijet e gjetheve
 Një yll i vetmuar
 Me qindra vite sodit këtë ritual

Dy plepa në një degë molle
 Piqen nën rrezet e hënës
 Ku delet për çdo stinë
 Mrizojnë që nga mbrëmja deri në agim

Mushkonjat nën hijet e gjetheve
 Të rëna
 I lëshojnë vezët e kuqe
 Kur për kërshëndella na kthehen djemtë

I kemi therë edhe deshët e vathit
 Për gëzimin e djemve
 Nuk kursejmë as lotin e fundit
 Kështu jemi rritur duke pritur vjeshtën

NUK KURSEJMË AS LOTIN E FUNDIT

Në mes të dy rrugëve
 Paskan mbirë plepat
 Trungjet e gjatë u ngjajnë kujtimeve
 Që nuk vdesin asnjëherë

Dy dele të bardha si mjegullat
 Kullosin nën hijet e gjetheve
 Një yll i vetmuar
 Me qindra vite sodit këtë ritual

Dy plepa në një degë molle
 Piqen nën rrezet e hënës
 Ku delet për çdo stinë
 Mrizojnë që nga mbrëmja deri në agim

Mushkonjat nën hijet e gjetheve
 Të rëna
 I lëshojnë vezët e kuqe
 Kur për kërshëndella na kthehen djemtë

I kemi therë edhe deshët e vathit
 Për gëzimin e djemve
 Nuk kursejmë as lotin e fundit
 Kështu jemi rritur duke pritur vjeshtën

NGA SYTË E MEDUZAVE TË KUQE

Si një makth qëndronte
Lartë në qiell hëna e zënë
Dukej si një gogol i shëmtuar
Asnjë yll
Nuk ndjente frikë në ato çaste

Ajo me shumë vështirësi notonte
Mes reve të murrme
Si në makth dëneste
S' mund ta lëvizte dorën e djathtë
Kurse e majta ishte shtanguar

Qielli i murrmë dhe hëna e zezë
Shikonin njëra- tjetrën
Shikonin dhe me gishtat e holla
Preknin gjymtyrët e thyera të yjeve
Që sapo kishin dalë nga lëvozhga e vezëve

Një hënë e dy qiej mbi kokë
Shikonin se si buronin detet
Nga sytë e meduzave të kuqe
Buronin si dallgët e çmendura
Të marsit në disa kohë

NGA SYTË E MEDUZAVE TË KUQE

Si një makth qëndronte
Lartë në qiell hëna e zënë
Dukej si një gogol i shëmtuar
Asnjë yll
Nuk ndjente frikë në ato çaste

Ajo me shumë vështirësi notonte
Mes reve të murrme
Si në makth dëneste
S' mund ta lëvizte dorën e djathtë
Kurse e majta ishte shtanguar

Qielli i murrmë dhe hëna e zezë
Shikonin njëra- tjetrën
Shikonin dhe me gishtat e holla
Preknin gjymtyrët e thyera të yjeve
Që sapo kishin dalë nga lëvozhga e vezëve

Një hënë e dy qiej mbi kokë
Shikonin se si buronin detet
Nga sytë e meduzave të kuqe
Buronin si dallgët e çmendura
Të marsit në disa kohë

**KISHTE IKUR PAS SHTATË
BJESHKËVE**

Ky lumë nuk më duket
Si ai i fëmijërisë
Guralecët ishin të bardhë
Të bardhë
Si agimet e adoleshencës

Më kujtohet kur i mbollëm plepat
Atë ditë hijet ishin të rënda
Të rënda sa që nuk patëm fuqi
T'i bartim mbi kokat tona
Gjithë atë peshë që buronte nga rrënjët

Sërish mund të pohoj
Se atë ditë nuk e pamë askund diellin
Kishte ikur pas shtatë bjeshkëve
Me këndesat e mëngjesit
Dhe na u kthye me pantallona të grisura

**KISHTE IKUR PAS SHTATË
BJESHKËVE**

Ky lumë nuk më duket
Si ai i fëmijërisë
Guralecët ishin të bardhë
Të bardhë
Si agimet e adoleshencës

Më kujtohet kur i mbollëm plepat
Atë ditë hijet ishin të rënda
Të rënda sa që nuk patëm fuqi
T'i bartim mbi kokat tona
Gjithë atë peshë që buronte nga rrënjët

Sërish mund të pohoj
Se atë ditë nuk e pamë askund diellin
Kishte ikur pas shtatë bjeshkëve
Me këndesat e mëngjesit
Dhe na u kthye me pantallona të grisura

MË KUJTOHEN HESHTJET E GURËVE

Ju të gjithë mendoni se heshtja
Është shurdhmemece
Jo përkundrazi
Ajo i ka shtat gjuhë të nepërkës
Kafshon mu atëherë
Kur nuk pret njeriu

Më kujtohen heshtjet e gurëve
Sa herë dëgjoja zërin
E heshtjes
Mbi kokën time thyheshin
Shkëmbinjtë e stralltë
Thyheshin si qirinjtë e tharë në diell

Më kujtohet se ishte nata e errët
Me mi shti gishtat në sy
Nuk isha në gjendje
Të shoh asnjë rreze drite
Aq shumë më pengonte heshtja
Sa që me kënaqësi mund të vdisja

MË KUJTOHEN HESHTJET E GURËVE

Ju të gjithë mendoni se heshtja
Është shurdhmemece
Jo përkundrazi
Ajo i ka shtat gjuhë të nepërkës
Kafshon mu atëherë
Kur nuk pret njeriu

Më kujtohen heshtjet e gurëve
Sa herë dëgjoja zërin
E heshtjes
Mbi kokën time thyheshin
Shkëmbinjtë e stralltë
Thyheshin si qirinjtë e tharë në diell

Më kujtohet se ishte nata e errët
Me mi shti gishtat në sy
Nuk isha në gjendje
Të shoh asnjë rreze drite
Aq shumë më pengonte heshtja
Sa që me kënaqësi mund të vdisja

SHIKOJ DHE SËRISH SHIKOJ

Nëpër trotuaret dhe shëtitorët
E qytetit tim
Çfarë grash s'takova në jetë
Të mira bujare
Dhe të përdala deri në përsosmëri

Gra me gur në gji e rërë në sy
Më shikonin si një alien
Me shikonin me sy të huaj
Sa që më vrisnin deri në palcë
Ato shikime prej ironie

Më kujtohet kur njëra e trotuareve
Lëpinte një lëpize
Prej akulli të kristaltë
Lëpinte siç ishte lëpirë
Jeta e saj nëpër trotuare

Shikoj dhe sërish shikoj
Varfërinë e vitrinave me kukulla
Të dyllta dhe lakuriqe prej plastike
Shikoj dhe befasohem
Përse në qenien time zgjohen lugetërit

SHIKOJ DHE SËRISH SHIKOJ

Nëpër trotuaret dhe shëtitorët
E qytetit tim
Çfarë grash s'takova në jetë
Të mira bujare
Dhe të përdala deri në përsosmëri

Gra me gur në gji e rërë në sy
Më shikonin si një alien
Me shikonin me sy të huaj
Sa që më vrisnin deri në palcë
Ato shikime prej ironie

Më kujtohet kur njëra e trotuareve
Lëpinte një lëpize
Prej akulli të kristaltë
Lëpinte siç ishte lëpirë
Jeta e saj nëpër trotuare

Shikoj dhe sërish shikoj
Varfërinë e vitrinave me kukulla
Të dyllta dhe lakuriqe prej plastike
Shikoj dhe befasohem
Përse në qenien time zgjohen lugetërit

NUK DI A THUA VALLË

Nëpër rrugë gazetat të grisura
Më dukeshin
Si flamujt e luftës

Pak më tej mbi një plepishte
Këndonte një gjel i zgërlaqur
Këndonte
Si të ishte në korin e bretkosave

Nuk kisha durim as mundësi
Të dëgjoj këtë kakofoni
Dhembjesh

Nuk di a thua vallë
Ishte natë ose kishte ikur mëngjesi
Por unë kisha mbetur
I humbur në mes të dy rrugëve

NUK DI A THUA VALLË

Nëpër rrugë gazetat të grisura
Më dukeshin
Si flamujt e luftës

Pak më tej mbi një plepishte
Këndonte një gjel i zgërlaqur
Këndonte
Si të ishte në korin e bretkosave

Nuk kisha durim as mundësi
Të dëgjoj këtë kakofoni
Dhembjesh

Nuk di a thua vallë
Ishte natë ose kishte ikur mëngjesi
Por unë kisha mbetur
I humbur në mes të dy rrugëve

MU DUK SE ISHA NJË ALIEN

Më pyetën për frikën
Ndjenjën kur njeriu
I përngjan kokrrës së fasules
Mbeta i shtangur
Pa asnjë përgjigje të duhur

Kur më thanë se nuk jam njeri
Unë u besova
Sepse të isha njeri
Do ua mëshoja një grusht hundëve
Ose më së paku do i pështyja në surrat

Kur dëgjova pyetjen se nga jam
Mu duk vetja
Se vij nga marsi
Mu duk se isha një alien
Pa formë dhe konstruksion njeriu

Kur nuk më lënë asnjë hapësirë
Fillova me qeshjen
Time sarkastike
Qesha disa javë ma radhë
Sa që mu frynë mollëzat si daulle

MU DUK SE ISHA NJË ALIEN

Më pyetën për frikën
Ndjenjën kur njeriu
I përngjan kokrrës së fasules
Mbeta i shtangur
Pa asnjë përgjigje të duhur

Kur më thanë se nuk jam njeri
Unë u besova
Sepse të isha njeri
Do ua mëshoja një grusht hundëve
Ose më së paku do i pështyja në surrat

Kur dëgjova pyetjen se nga jam
Mu duk vetja
Se vij nga marsi
Mu duk se isha një alien
Pa formë dhe konstruksion njeriu

Kur nuk më lënë asnjë hapësirë
Fillova me qeshjen
Time sarkastike
Qesha disa javë ma radhë
Sa që mu frynë mollëzat si daulle

NUK DOLI NJERI

Sonte askush nuk mbeti pranë meje
Isha i vetëm
Mes dy tavolinave të dehura
Me gotën e përditshmërisë

Një valle të lashtë
Loznin tavolinat e boshatisura
Asnjë njeri
S'kishte mbetur në tavernë

Kurse moli i përgjumur
Se në ndonjë ëndërr magjike
Prite me padurim
Kthimin e peshkatarëve të përmbytur

Pritën edhe llambat e ndezura
Nuk doli njeri
Që mund t'i shkyçte dritat
E kujtesës se si u zhdukën atë ditë anijet
Prishtinë, 31 tetor 2018

NUK DOLI NJERI

Sonte askush nuk mbeti pranë meje
Isha i vetëm
Mes dy tavolinave të dehura
Me gotën e përditshmërisë

Një valle të lashtë
Loznin tavolinat e boshatisura
Asnjë njeri
S'kishte mbetur në tavernë

Kurse moli i përgjumur
Se në ndonjë ëndërr magjike
Prite me padurim
Kthimin e peshkatarëve të përmbytur

Pritën edhe llambat e ndezura
Nuk doli njeri
Që mund t'i shkyçte dritat
E kujtesës se si u zhdukën atë ditë anijet
Prishtinë, 31 tetor 2018

Cikli i tretë
Dy zogj prej deltine

Cikli i tretë
Dy zogj prej deltine

E CILA NUK MUND TË QUHET JETË

Ajo i kishte futur duart në kontejner
Kush e di se ku e kishte mendjen
Një kafshatë e mykur
E kishte sjellë në këtë gjendje
Shikonte dhe qante me dënesje

Kurrë në jetë nuk kam parë
Një vajë më të trishtuar
Se sa në zbrazëtin e kontejnerit
I mblidhte hedhurinat
Duke kafshuar një mollë të kalbur

Ajo ishte një nënë
Fëmijët pritnin në shtëpi
Pranë një tenxhereje në oxhak
Ku ziheshin gurët e murrme
Të përditshmërisë

Pritnin dhe kafshonin skamjen
Kafshonin me dhëmballa të rritura
Fatin e një jete
E cila nuk mund të quhet jetë
Kurse çatia i numëronte stërkalat e shiut

E CILA NUK MUND TË QUHET JETË

Ajo i kishte futur duart në kontejner
Kush e di se ku e kishte mendjen
Një kafshatë e mykur
E kishte sjellë në këtë gjendje
Shikonte dhe qante me dënesje

Kurrë në jetë nuk kam parë
Një vajë më të trishtuar
Se sa në zbrazëtin e kontejnerit
I mblidhte hedhurinat
Duke kafshuar një mollë të kalbur

Ajo ishte një nënë
Fëmijët pritnin në shtëpi
Pranë një tenxhereje në oxhak
Ku ziheshin gurët e murrme
Të përditshmërisë

Pritnin dhe kafshonin skamjen
Kafshonin me dhëmballa të rritura
Fatin e një jete
E cila nuk mund të quhet jetë
Kurse çatia i numëronte stërkalat e shiut

I TËRË KOPSHTI SHIKONTE ME HABI

Një zë i ngjirur thua se
Me tërë forcën e urrejtjes
Zgjohet nga shpirti i dërmuar
I kësaj peme

I tërë kopshti shikonte me habi
Se si mund të bien gjethet
Si pendlat e pulëbardhave të sëmura
Po bien nga një sëmundje
E ardhur nga lindja

Nënat me foshnje në gji
Kalonin këmbëzbathura trotuareve
Kurse trotuaret e akullta
U shëmbëllenin kalldrëmeve ilire
Si në kohërat Migjeniane

Sërish po ai zë si një enigmë
Del nga thellësitë e tokës
Dalin edhe vigmat e trishtuara
Nuk mund t'i ndalë askush zërat
Sa me pikëllim dëgjohen britmat e natës

I TËRË KOPSHTI SHIKONTE ME HABI

Një zë i ngjirur thua se
Me tërë forcën e urrejtjes
Zgjohet nga shpirti i dërmuar
I kësaj peme

I tërë kopshti shikonte me habi
Se si mund të bien gjethet
Si pendlat e pulëbardhave të sëmura
Po bien nga një sëmundje
E ardhur nga lindja

Nënat me foshnje në gji
Kalonin këmbëzbathura trotuareve
Kurse trotuaret e akullta
U shëmbëllenin kalldrëmeve ilire
Si në kohërat Migjeniane

Sërish po ai zë si një enigmë
Del nga thellësitë e tokës
Dalin edhe vigmat e trishtuara
Nuk mund t'i ndalë askush zërat
Sa me pikëllim dëgjohen britmat e natës

KURSE DITËN TJETËR

Ajo ishte mbretëresha e trotuareve
Dhe fatkeqësia e vetvetes
Ishte një nënë
Dhe grua
Fatkeqësisht nuk ishte as nënë as grua

Nga duart e saja pikonte trishtimi
Shikonte vitrinat
Dhe bisedonte me kukullat e dyllta
Thua se jeton në një kohë
Të tavernave të përdala

Nuk di më se çfarë ishte ajo
Një ditë i shëmbëllente diellit
Kurse ditën tjetër
Meteorëve pa jetë e shpirt
Ishte grua e një gjinie asnjane

KURSE DITËN TJETËR

Ajo ishte mbretëresha e trotuareve
Dhe fatkeqësia e vetvetes
Ishte një nënë
Dhe grua
Fatkeqësisht nuk ishte as nënë as grua

Nga duart e saja pikonte trishtimi
Shikonte vitrinat
Dhe bisedonte me kukullat e dyllta
Thua se jeton në një kohë
Të tavernave të përdala

Nuk di më se çfarë ishte ajo
Një ditë i shëmbëllente diellit
Kurse ditën tjetër
Meteorëve pa jetë e shpirt
Ishte grua e një gjinie asnjane

NJERËZIT VDISNIN NË KËMBË

Një britmë e tejdukshme
E pamë përtej xhamave
Pamë edhe lotin e shiut
Në degët e thyera të akacies
Çfarë nuk pamë
Në një pamje me disa akte të shthurura

I dëgjuam edhe zërat e gurëve
Pllakat tektonike
Lëviznin në një mënyrë të çuditshme
Dënesje drurësh
Nuk kishin të ndalur në xhade
Kurse rrotat e arabasë mbyteshin në lot

Rruga lëvizte në disa drejtime
Kahet më nuk mund t'i dallonim
Askush nuk ishte në gjendje të kuptoj
Këtë amulli shpirtërore
Njerëzit vdisnin në këmbë
Vdisnin duke lëvizur kundër ligjit të natyrës

NJERËZIT VDISNIN NË KËMBË

Një britmë e tejdukshme
E pamë përtej xhamave
Pamë edhe lotin e shiut
Në degët e thyera të akacies
Çfarë nuk pamë
Në një pamje me disa akte të shthurura

I dëgjuam edhe zërat e gurëve
Pllakat tektonike
Lëviznin në një mënyrë të çuditshme
Dënesje drurësh
Nuk kishin të ndalur në xhade
Kurse rrotat e arabasë mbyteshin në lot

Rruga lëvizte në disa drejtime
Kahet më nuk mund t'i dallonim
Askush nuk ishte në gjendje të kuptoj
Këtë amulli shpirtërore
Njerëzit vdisnin në këmbë
Vdisnin duke lëvizur kundër ligjit të natyrës

**MBASE NË KOHËN E JUAJ TË
ARDHSHME**

Thonë se u lindëm në dy kohë
Ishte një mars i çmendur
Dhe një stinë
Kur ringjallet gjelbërimi
Ringjallen dhe vdesin njerëzit

Në qytetin tim të ëndrrave
Vetëm në mars çelin lulet
Mbinë edhe bari i venitur
Kjo ringjallje
I ka rrënjët në ndryshimin gjenezës

Në kohën time klandestine
Kam parë disa lloje marsesh
Me shi
Dhe ato marse të thata
Kur vdisnin pemët pa çelur asnjë lule

Kështu dukeshin marse në kohën time
Nuk di si do të duken
Në një tjetër të ardhme
Mbase në kohën e juaj të ardhshme
Marse do të jenë më të durueshëm

**MBASE NË KOHËN E JUAJ TË
ARDHSHME**

Thonë se u lindëm në dy kohë
Ishte një mars i çmendur
Dhe një stinë
Kur ringjallet gjelbërimi
Ringjallen dhe vdesin njerëzit

Në qytetin tim të ëndrrave
Vetëm në mars çelin lulet
Mbinë edhe bari i venitur
Kjo ringjallje
I ka rrënjët në ndryshimin gjenezës

Në kohën time klandestine
Kam parë disa lloje marsesh
Me shi
Dhe ato marse të thata
Kur vdisnin pemët pa çelur asnjë lule

Kështu dukeshin marse në kohën time
Nuk di si do të duken
Në një tjetër të ardhme
Mbase në kohën e juaj të ardhshme
Marse do të jenë më të durueshëm

**DUKE VAJTUAR MARSIN NË DY
KOHË**

Këto ikje nga vetvetja
Këto dhembje
Që s'kanë shërim
Çfarë të bëjmë me pemët
Ku s'kanë më vend
Se ku të ulen as zogjtë

Po zbrazen mëhallët
Në dorë të askujt po mbesin shkollat
Sa fëmijë i gjetëm dje
Dhe sa i humbëm sot
Këto ikje të trishtuara
Deri në asht po e gërryejnë atdheun

Po vdesin lumenjtë dhe pemët
Xhamat e palara të dritareve
S'marrin dot frymë
Dyert e mbyllura me dry të çeliktë
Shikojnë të kaluarën tërë nostalgji
Duke vajtuar marsin në dy kohë

**DUKE VAJTUAR MARSIN NË DY
KOHË**

Këto ikje nga vetvetja
Këto dhembje
Që s'kanë shërim
Çfarë të bëjmë me pemët
Ku s'kanë më vend
Se ku të ulen as zogjtë

Po zbrazen mëhallët
Në dorë të askujt po mbesin shkollat
Sa fëmijë i gjetëm dje
Dhe sa i humbëm sot
Këto ikje të trishtuara
Deri në asht po e gërryejnë atdheun

Po vdesin lumenjtë dhe pemët
Xhamat e palara të dritareve
S'marrin dot frymë
Dyert e mbyllura me dry të çeliktë
Shikojnë të kaluarën tërë nostalgji
Duke vajtuar marsin në dy kohë

**ÇFARË TË BËJË ME VETVETEN
TIME**

Rrugëve parakalojnë
Procesione njerëzish pa shpresë
Zvarriten hijet e lodhura
Kjo ikje në askund
Po ia shkul mushkритë e qytetit

Asnjë të njohur nuk shoh në tavernë
Kamerieri i moshuar
Nuk ka se kujt t'i shërbej më
I mbush gotat me lot
Dhe dehet deri në çmendi

Të nesërmen nëpër shtyllat telegrafike
Një fotografi e njohur
Mbase qenka kamerieri
I cili me dekada
I mbushte gotat me lotët e pikëllimit

Askush më nuk paska mbetur
Në qytetin tim
Nuk jam as unë këndeje pari
Çfarë kohe paska ardhur
Çfarë të bëjë me vetveten time

**ÇFARË TË BËJË ME VETVETEN
TIME**

Rrugëve parakalojnë
Procesione njerëzish pa shpresë
Zvarriten hijet e lodhura
Kjo ikje në askund
Po ia shkul mushkритë e qytetit

Asnjë të njohur nuk shoh në tavernë
Kamerieri i moshuar
Nuk ka se kujt t'i shërbej më
I mbush gotat me lot
Dhe dehet deri në çmendi

Të nesërmen nëpër shtyllat telegrafike
Një fotografi e njohur
Mbase qenka kamerieri
I cili me dekada
I mbushte gotat me lotët e pikëllimit

Askush më nuk paska mbetur
Në qytetin tim
Nuk jam as unë këndeje pari
Çfarë kohe paska ardhur
Çfarë të bëjë me vetveten time

**OSE LOTËT E ETËRVE PO
VËRSHOJNË**

Hapen portat e mbyllura
Një njeri fshehurazi nxjerr kokën
Shikon rrugën e braktisur
Shikon se si zbrazen lagjet
Dhe sërish
Mbyllen dyert e rënda prej druri

Portat dhe pak re në qiellin
E ngrysur të qytetit
Në mënyrë habitore
Shikojnë zbrazjet e lagjeve
Zbrazen me rrëmbim
Si vetëtimat në vjeshtë

Ky shi idhnak nuk di
A thua vallë
Po bie me rrebesh
Ose lotët e etërve po vërshojnë
Nëpër sokakët e mbetur
Njerëzve pa çati dhe qenve endacakë

**OSE LOTËT E ETËRVE PO
VËRSHOJNË**

Hapen portat e mbyllura
Një njeri fshehurazi nxjerr kokën
Shikon rrugën e braktisur
Shikon se si zbrazen lagjet
Dhe sërish
Mbyllen dyert e rënda prej druri

Portat dhe pak re në qiellin
E ngrysur të qytetit
Në mënyrë habitore
Shikojnë zbrazjet e lagjeve
Zbrazen me rrëmbim
Si vetëtimat në vjeshtë

Ky shi idhnak nuk di
A thua vallë
Po bie me rrebesh
Ose lotët e etërve po vërshojnë
Nëpër sokakët e mbetur
Njerëzve pa çati dhe qenve endacakë

NUK LËSHOJNË ASNJË PIKË SHIU

Vështroj hapësirën
Qiellin e zbrazët
Asnjë yll sonte nuk duket në horizont
Sa shumë i shëmbëllen
Qytetit tim të lënë peng askujt

As kalimtarët s'duket nëpër shëtitore
Mbase paskan vdekur
Pastruesit e rrugëve të papastra
Një nënë e moshuar
Nga gjinjtë e fishkur mëkon hënën

Asnjë zhurmë s'dëgjohet sonte
Mbase paskan vdekur
Edhe zërat e trishtuara të kalimtarëve
I zgjas duart kah qielli i dremitur
Avionët interkontinental s'fluturojnë sonte

Sërish i drejtoj sytë kah qielli
Retë e zbrazëta
Nuk lëshojnë as një pikë shiu
Më duket se në këto çaste vendimtare
Yjet paskan mbetur pa asnjë lot

NUK LËSHOJNË ASNJË PIKË SHIU

Vështroj hapësirën
Qiellin e zbrazët
Asnjë yll sonte nuk duket në horizont
Sa shumë i shëmbëllen
Qytetit tim të lënë peng askujt

As kalimtarët s'duket nëpër shëtitore
Mbase paskan vdekur
Pastruesit e rrugëve të papastra
Një nënë e moshuar
Nga gjinjtë e fishkur mëkon hënën

Asnjë zhurmë s'dëgjohet sonte
Mbase paskan vdekur
Edhe zërat e trishtuara të kalimtarëve
I zgjas duart kah qielli i dremitur
Avionët interkontinental s'fluturojnë sonte

Sërish i drejtoj sytë kah qielli
Retë e zbrazëta
Nuk lëshojnë as një pikë shiu
Më duket se në këto çaste vendimtare
Yjet paskan mbetur pa asnjë lot

RA NË DY GJUNJË HINGËLLIMA E PELËS

Pas rënies së Trojës
Një nga një filluan
Të bien qytetet e mëdha
Në fillim ra në dy gjunjë
Kostandinopoja
Pastaj më vonë nga trishtimi
Nuk di askush se sa qytete ranë

Më duket se po e shoh si sot
Kur ra fshati im
Ishte një grusht vend
Me dele të bardha e të murrme
Vdiqën edhe lëndinat
Bari i fishkur
Kurrë më nuk e ndjeu ringjalljen

Jo vetëm në kohëra të lashta
Edhe sot po bien qytetet
Po bien
Si kërpudhat e kalbura
Ja pra se si pas Trojës
Ra edhe Troja e pamposhtur
Ra në dy gjunjë hingëllima e pelës

RA NË DY GJUNJË HINGËLLIMA E PELËS

Pas rënies së Trojës
Një nga një filluan
Të bien qytetet e mëdha
Në fillim ra në dy gjunjë
Kostandinopoja
Pastaj më vonë nga trishtimi
Nuk di askush se sa qytete ranë

Më duket se po e shoh si sot
Kur ra fshati im
Ishte një grusht vend
Me dele të bardha e të murrme
Vdiqën edhe lëndinat
Bari i fishkur
Kurrë më nuk e ndjeu ringjalljen

Jo vetëm në kohëra të lashta
Edhe sot po bien qytetet
Po bien
Si kërpudhat e kalbura
Ja pra se si pas Trojës
Ra edhe Troja e pamposhtur
Ra në dy gjunjë hingëllima e pelës

MBASE NUK ZGJOI ASNJË KËNDES

Mbi tryezë kanë mbetur
Disa gota të zbrazëta
Dhe mollët e kafshuara
Që nga nata e kaluar
Asnjë ndryshim tjetër meteorologjik
Nuk ngjau në dhomën time

Dritaret ende kanë mbetur të hapura
Me nostalgji
I përcjellin kalimtarët e hershëm
Ose i përshëndesin me mall
Pastruesit e rrugëve
Që duken si statuja të ngrira

Mëngjesi nuk është në gjendje të pësojë
Asnjë metamorfozë
Shikon kah shpejtojnë buzë trotuareve
Automjetet e vjetra
Dhe ato me shpejtësi marramendëse
Policët e përgjumur koten si kuajt në këmbë

MBASE NUK ZGJOI ASNJË KËNDES

Mbi tryezë kanë mbetur
Disa gota të zbrazëta
Dhe mollët e kafshuara
Që nga nata e kaluar
Asnjë ndryshim tjetër meteorologjik
Nuk ngjau në dhomën time

Dritaret ende kanë mbetur të hapura
Me nostalgji
I përcjellin kalimtarët e hershëm
Ose i përshëndesin me mall
Pastruesit e rrugëve
Që duken si statuja të ngrira

Mëngjesi nuk është në gjendje të pësojë
Asnjë metamorfozë
Shikon kah shpejtojnë buzë trotuareve
Automjetet e vjetra
Dhe ato me shpejtësi marramendëse
Policët e përgjumur koten si kuajt në këmbë

Nëpër gjethet e manit të egër
Vërehen lotët e vesës
Ky mëngjes
Mbase nuk zgjoi asnjë këndes
Akoma kotet mbi dyshekun prej kashte
Dremitet thua se s'ka fjetur njëqind vjet

Nëpër gjethet e manit të egër
Vërehen lotët e vesës
Ky mëngjes
Mbase nuk zgjoi asnjë këndes
Akoma kotet mbi dyshekun prej kashte
Dremitet thua se s'ka fjetur njëqind vjet

THONË SE NUK ËSHTË OGUR I MIRË

Hingëllijnë ndoshta nga vetmia
Hingëllijnë
Mëgojëzat e kuajve të drunjtë
Në lagjen e evgjitëve
Asnjë njeri nuk sillet këndeje pari
Si të trokas në portat e mbyllura

Ka kohë që s'erdhën të reshurat
Në ollukët e metaltë të qytetit
Një mot i lig me një çarçaf të zi
I ka mbështjellë retë
Asnjë pikë uji nuk lëshon
Ta shuaj etjen e tokës

I dëgjuam edhe disa lloje hingëllimash
Dhe lehje qepenash
Dyqanxhinjtë e moshuar
Thonë se
Nuk është ogur i mirë
Kur nuk shihen macet nëpër çatitë e qytetit

THONË SE NUK ËSHTË OGUR I MIRË

Hingëllijnë ndoshta nga vetmia
Hingëllijnë
Mëgojëzat e kuajve të drunjtë
Në lagjen e evgjitëve
Asnjë njeri nuk sillet këndeje pari
Si të trokas në portat e mbyllura

Ka kohë që s'erdhën të reshurat
Në ollukët e metaltë të qytetit
Një mot i lig me një çarçaf të zi
I ka mbështjellë retë
Asnjë pikë uji nuk lëshon
Ta shuaj etjen e tokës

I dëgjuam edhe disa lloje hingëllimash
Dhe lehje qepenash
Dyqanxhinjtë e moshuar
Thonë se
Nuk është ogur i mirë
Kur nuk shihen macet nëpër çatitë e qytetit

**PO AJO KALA E CILA KURRË NUK
U DORËZUA**

Nëpër dyshtemenë e paradhomës
Unë i mbledh kujtimet
Me molat e vitit të kaluar
I mbushi xhepat e grisura
Çfarë nuk përjetova në jetë
Nga kafshimet e cerberëve

Ma grisën flamurin
Në moshë të shtyrë mbi plisin tim
Hodhën baltën e këpucëve
Hodhën tërë mllefin
Por fatmirësisht plisi mbeti
Më i bardhë se dëbora e Alpeve Shqiptare

Ecën shekujt mbi kurrizin tim
Galopuan kuajt e tërbuar
Prej druri
Por gjithsesi atdheu mbeti
Po ajo kala e cila kurrë nuk u dorëzua
As nga brenda e as nga jashtë

**PO AJO KALA E CILA KURRË NUK
U DORËZUA**

Nëpër dyshtemenë e paradhomës
Unë i mbledh kujtimet
Me molat e vitit të kaluar
I mbushi xhepat e grisura
Çfarë nuk përjetova në jetë
Nga kafshimet e cerberëve

Ma grisën flamurin
Në moshë të shtyrë mbi plisin tim
Hodhën baltën e këpucëve
Hodhën tërë mllefin
Por fatmirësisht plisi mbeti
Më i bardhë se dëbora e Alpeve Shqiptare

Ecën shekujt mbi kurrizin tim
Galopuan kuajt e tërbuar
Prej druri
Por gjithsesi atdheu mbeti
Po ajo kala e cila kurrë nuk u dorëzua
As nga brenda e as nga jashtë

**POR GJITHSESI NUK KEMI GUXIM
QYTETAR**

Gjërat që nuk i kemi
Ose si kemi parë askurrë
Nuk di a thua vallë janë ndonjë vlerë
Ose e kanë vendin
Në ndonjë harresë ose në kontejner

Ka raste kur i shtrimë duart
Deri te e panjohura
Prekim me gishta të akullta
Por megjithatë
Nuk dimë se çfarë kemi prekur

Gjërat e fshehura mbase
Nuk vlejnë as pesë lekë
Sepse veç i kemi fshehur
Nga kujtesa e jonë e topitur
I kemi fshehur nga përditshmëria

Ne për çdo ditë takohemi me gjërat
Dhe njerëzit
Që janë të dyshimtë
Por gjithsesi nuk kemi guxim qytetarë
T'i gjuajmë në kontejnerët e imtë

**POR GJITHSESI NUK KEMI GUXIM
QYTETAR**

Gjërat që nuk i kemi
Ose si kemi parë askurrë
Nuk di a thua vallë janë ndonjë vlerë
Ose e kanë vendin
Në ndonjë harresë ose në kontejner

Ka raste kur i shtrimë duart
Deri te e panjohura
Prekim me gishta të akullta
Por megjithatë
Nuk dimë se çfarë kemi prekur

Gjërat e fshehura mbase
Nuk vlejnë as pesë lekë
Sepse veç i kemi fshehur
Nga kujtesa e jonë e topitur
I kemi fshehur nga përditshmëria

Ne për çdo ditë takohemi me gjërat
Dhe njerëzit
Që janë të dyshimtë
Por gjithsesi nuk kemi guxim qytetarë
T'i gjuajmë në kontejnerët e imtë

NE HARRUAM SE KUR ISHTE LUFTA

Si një përmendore e ngrirë
Qëndroj në rrugë
Kur pjergullat e kuqe lëvaren deri në tokë
Perëndimi i diellit
Ka një pamje alegorike

Në shikim të parë
Na duket se është pjekur stina
Por gjithçka duket e papjekur
Jeshile si kungulli i verdhë
Në fushat e dhunuara nga shrapnelat

Ne harruam se kur ishte lufta
Çdo tregim për të kaluarën
Na duket si një kohë e humbur
Por ata që harrojnë janë të gjykuar
Që sërish ta përjetojnë përsëritjen e historisë

NE HARRUAM SE KUR ISHTE LUFTA

Si një përmendore e ngrirë
Qëndroj në rrugë
Kur pjergullat e kuqe lëvaren deri në tokë
Perëndimi i diellit
Ka një pamje alegorike

Në shikim të parë
Na duket se është pjekur stina
Por gjithçka duket e papjekur
Jeshile si kungulli i verdhë
Në fushat e dhunuara nga shrapnelat

Ne harruam se kur ishte lufta
Çdo tregim për të kaluarën
Na duket si një kohë e humbur
Por ata që harrojnë janë të gjykuar
Që sërish ta përjetojnë përsëritjen e historisë

KURRË NUK MENDUAM

Shiko atë njeri që kthehet
Me një valixhe të vjetër
Më kujtohet kur u largua
E përcollëm me një muzikë
Të trishtuar

Kurse sot po kthehet
Edhe më i trishtuar
Se trishtimi
Nga sytë e tij të kaltra
Pikojnë mallkimet e tërë dynjasë

Iku si selvi shtatlartë
E po kthehet si një lis i kërrusur
Me zgërbonjë në gjoks
Po kthehet me një peshë
Të paduruar të dhembjes

Si tani më kujtohet
Kur i dëshiruam rrugë të mbarë
I thamë u kthefsh me fat
Kurrë nuk menduam
Se me çfarë fatkeqësi do të përballet

KURRË NUK MENDUAM

Shiko atë njeri që kthehet
Me një valixhe të vjetër
Më kujtohet kur u largua
E përcollëm me një muzikë
Të trishtuar

Kurse sot po kthehet
Edhe më i trishtuar
Se trishtimi
Nga sytë e tij të kaltra
Pikojnë mallkimet e tërë dynjasë

Iku si selvi shtatlartë
E po kthehet si një lis i kërrusur
Me zgërbonjë në gjoks
Po kthehet me një peshë
Të paduruar të dhembjes

Si tani më kujtohet
Kur i dëshiruam rrugë të mbarë
I thamë u kthefsh me fat
Kurrë nuk menduam
Se me çfarë fatkeqësi do të përballet

DY ZOGJ PREJ DELTINE

Sërish sot pashë në kopsht
Dy pëllumba
Dhe një flutur e djegur
Ishte si një pamje surrealiste
Nëpër kthinat e Luvrit

Dy zogj prej deltime
Dhe një okarinë e vjetër
Kishin një pamje madhështore
Nën pemët e shkulura
Nga një tufan i rrëmbyeshëm

Pakëz më vonë një shi na befasoi
Me pamjet e ylberit
Të gjitha ngjyrat e dynjasë
Dukeshin në gjysmëhënën magjike
Dukeshin nga depërtimi i rrezeve ultraviolet
Prishtinë, 1 nëntor 2018

DY ZOGJ PREJ DELTINE

Sërish sot pashë në kopsht
Dy pëllumba
Dhe një flutur e djegur
Ishte si një pamje surrealiste
Nëpër kthinat e Luvrit

Dy zogj prej deltime
Dhe një okarinë e vjetër
Kishin një pamje madhështore
Nën pemët e shkulura
Nga një tufan i rrëmbyeshëm

Pakëz më vonë një shi na befasoi
Me pamjet e ylberit
Të gjitha ngjyrat e dynjasë
Dukeshin në gjysmëhënën magjike
Dukeshin nga depërtimi i rrezeve ultraviolet
Prishtinë, 1 nëntor 2018

Adem Zaplluzha u lind më 1943 në Prizren, Shkollën fillore dhe të mesme i kreu në vendlindje, ndërsa Akademinë Pedagogjike në Prishtinë. Një kohë punoi si mësues nëpër fshatrat Studençan të Therandës (ish Suharekës) dhe Hoça e qytetit, afër Prizrenit. Ndërkohë punësohet si përkthyes në Korporatën Energjetike të Kosovës. Me shkrime filloi të merret kryesisht me poezi që nga mosha e fëmijërisë. Rrugën letrare e nisi me vjershën e parë për fëmijë të cilën e botoi në revistën “Pionieri”, më 1957. Si i punësuar në Korporatën Energjetike të Kosovës bashkë me shokët e punës dhe pendës themeloi grupin letrar “Lulëkuqet e Kosovës”. Në Kuadër të punës së këtij grupi letrar qe botuar përmbledhja “Ngjyra e kohës”, në të cilën u përfshi një numër i konsideruar i poezive të tij. Krahas krijimeve të publikuara në revistat për fëmijë, botoi edhe një serë shkrimesh nëpër gazetatat e kohës që dilnin në Prishtinë dhe Shkup. Është anëtar i Lidhjes së shkrimtarëve të Kosovës, prezent në disa antologji dhe në librin Kosova letrare të poeteshës Monica Mureshan. Është prezantuar në Leksikonin e Shkrimtarëve Shqiptarë 1501-1990, nga Hasan Hasani, në Leksikonin Shkrimtarët

Adem Zaplluzha u lind më 1943 në Prizren, Shkollën fillore dhe të mesme i kreu në vendlindje, ndërsa Akademinë Pedagogjike në Prishtinë. Një kohë punoi si mësues nëpër fshatrat Studençan të Therandës (ish Suharekës) dhe Hoça e qytetit, afër Prizrenit. Ndërkohë punësohet si përkthyes në Korporatën Energjetike të Kosovës. Me shkrime filloi të merret kryesisht me poezi që nga mosha e fëmijërisë. Rrugën letrare e nisi me vjershën e parë për fëmijë të cilën e botoi në revistën “Pionieri”, më 1957. Si i punësuar në Korporatën Energjetike të Kosovës bashkë me shokët e punës dhe pendës themeloi grupin letrar “Lulëkuqet e Kosovës”. Në Kuadër të punës së këtij grupi letrar qe botuar përmbledhja “Ngjyra e kohës”, në të cilën u përfshi një numër i konsideruar i poezive të tij. Krahas krijimeve të publikuara në revistat për fëmijë, botoi edhe një serë shkrimesh nëpër gazetatat e kohës që dilnin në Prishtinë dhe Shkup. Është anëtar i Lidhjes së shkrimtarëve të Kosovës, prezent në disa antologji dhe në librin Kosova letrare të poeteshës Monica Mureshan. Është prezantuar në Leksikonin e Shkrimtarëve Shqiptarë 1501-1990, nga Hasan Hasani, në Leksikonin Shkrimtarët

Shqiptarë për fëmijë 1872 - 1995 nga Odhise K. Grillo, si dhe në librin Portrete Shkrimtarësh nga Demir Behluli, Prishtinë, 2002 Në maj të vitit 2013 Klubi i Artistëve dhe i shkrimtarëve të Durrësit ia ndau çmimin e karrierës për kontributin e dhënë në letrat shqipe. Jeton dhe krijon në Prishtinë.

Shqiptarë për fëmijë 1872 - 1995 nga Odhise K. Grillo, si dhe në librin Portrete Shkrimtarësh nga Demir Behluli, Prishtinë, 2002 Në maj të vitit 2013 Klubi i Artistëve dhe i shkrimtarëve të Durrësit ia ndau çmimin e karrierës për kontributin e dhënë në letrat shqipe. Jeton dhe krijon në Prishtinë.

BOTIME TË AUTORIT

1. "Puthje", poezi, "Rilindja", Prishtinë, 1974.
2. "Ecjet e viteve të mëdha", poezi, "Jeta e Re", Prishtinë 1995.
3. "Çamarrokët e Thepores", poezi për fëmijë, "Shkëndija", Prishtinë 1996.
4. "Muret", poezi, "Jeta e Re", Prishtinë, 1997
5. "Morfolojia e dhembjes", poezi, "Faik Konica", Prishtinë, 2000
6. "Ai vjen nesër", poezi, Qendra e Kulturës, Klubi letrar "Fahri Fazliu", Kastriot, 2007
7. "Letër nga mërgimi", poezi, Klubi letrar "Fahri Fazliu" Kastriot, 2007
8. "Letër nga mërgimi 2 " poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar, "Fahri Fazliu", Kastriot 2007
9. "Udhëdarja", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar, "Fahri Fazliu", Kastriot, 2008
10. "Thirrje e gjakut", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar, "Fahri Fazliu" Kastriot 2008
11. "Asgjë sikur molla", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar "Fahri Fazliu", Kastriot, 2009.
12. "Vesa në lotin tim", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar "Fahri Fazliu", 2009,

BOTIME TË AUTORIT

1. "Puthje", poezi, "Rilindja", Prishtinë, 1974.
2. "Ecjet e viteve të mëdha", poezi, "Jeta e Re", Prishtinë 1995.
3. "Çamarrokët e Thepores", poezi për fëmijë, "Shkëndija", Prishtinë 1996.
4. "Muret", poezi, "Jeta e Re", Prishtinë, 1997
5. "Morfolojia e dhembjes", poezi, "Faik Konica", Prishtinë, 2000
6. "Ai vjen nesër", poezi, Qendra e Kulturës, Klubi letrar "Fahri Fazliu", Kastriot, 2007
7. "Letër nga mërgimi", poezi, Klubi letrar "Fahri Fazliu" Kastriot, 2007
8. "Letër nga mërgimi 2 " poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar, "Fahri Fazliu", Kastriot 2007
9. "Udhëdarja", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar, "Fahri Fazliu", Kastriot, 2008
10. "Thirrje e gjakut", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar, "Fahri Fazliu" Kastriot 2008
11. "Asgjë sikur molla", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar "Fahri Fazliu", Kastriot, 2009.
12. "Vesa në lotin tim", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar "Fahri Fazliu", 2009,

13. "Puthja e gozhduar", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar, "Fahri Fazliu", Kastriot, 2009.
14. "Kashelasha në vargje", poezi për fëmijë," Qendra e kulturës, Kastriot, 2009.
15. "Pema e bekuar", E përkthyer, Rumani, 2010.
16. "Bajraktarët e vatanit", poezi satirike, Klubi letrar, "Fahri Fazliu" Kastriot, 2010.
17. "Hijet e ndryshkura", poezi,"Qendra e kulturës", Kastriot, 2010.
- 18."Stuhi në Kutulishte", poezi, "Qendra e kulturës", Kastriot, 2010.
19. "Posa ikte nata", poezi, "Qendra e kulturës ", Kastriot, 2010.
20. "Loja e myshqeve", poezi,"Qendra e kulturës", Kastriot, 2010.
21. "Lumëbardhi dhe gjëma", poezi,"Qendra e kulturës", Kastriot, 2010
22. "Metafora e heshtjes", poezi, "Qendra e kulturës", Kastriot, 2010
23. "Hyji në Prekaz", poezi,"Qendra e Kulturës", Kastriot, 2010.
24. "Sinorët e hinores", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot 2010.
25. "Don Kishoti dhe Rosinanti", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010

13. "Puthja e gozhduar", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar, "Fahri Fazliu", Kastriot, 2009.
14. "Kashelasha në vargje", poezi për fëmijë," Qendra e kulturës, Kastriot, 2009.
15. "Pema e bekuar", E përkthyer, Rumani, 2010.
16. "Bajraktarët e vatanit", poezi satirike, Klubi letrar, "Fahri Fazliu" Kastriot, 2010.
17. "Hijet e ndryshkura", poezi,"Qendra e kulturës", Kastriot, 2010.
- 18."Stuhi në Kutulishte", poezi, "Qendra e kulturës", Kastriot, 2010.
19. "Posa ikte nata", poezi, "Qendra e kulturës ", Kastriot, 2010.
20. "Loja e myshqeve", poezi,"Qendra e kulturës", Kastriot, 2010.
21. "Lumëbardhi dhe gjëma", poezi,"Qendra e kulturës", Kastriot, 2010
22. "Metafora e heshtjes", poezi, "Qendra e kulturës", Kastriot, 2010
23. "Hyji në Prekaz", poezi,"Qendra e Kulturës", Kastriot, 2010.
24. "Sinorët e hinores", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot 2010.
25. "Don Kishoti dhe Rosinanti", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010

26. "Zjarri i dashurisë", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
27. "Kur likenet vallëzojnë", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
28. "Ditari në vargje", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
29. "Tingujt që nuk përfundojnë", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010.
30. "Shtegu i mallit", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
31. "Korniza e thyer", Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
32. "Zgjimi i gjëmës", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
33. "Vallja mistike", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
34. "Merre kodin", Poezi për fëmijë, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2011
35. "Letër atdheut" poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
36. "Tejdukshmëria e shiut", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
37. "Përtej teje", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
38. "Sa afër e sa larg", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2011
39. "Vallja e zanoreve", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011

26. "Zjarri i dashurisë", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
27. "Kur likenet vallëzojnë", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
28. "Ditari në vargje", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
29. "Tingujt që nuk përfundojnë", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010.
30. "Shtegu i mallit", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
31. "Korniza e thyer", Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
32. "Zgjimi i gjëmës", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
33. "Vallja mistike", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
34. "Merre kodin", Poezi për fëmijë, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2011
35. "Letër atdheut" poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
36. "Tejdukshmëria e shiut", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
37. "Përtej teje", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
38. "Sa afër e sa larg", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2011
39. "Vallja e zanoreve", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011

40. “Ikja e eshtrave”, Poezi për të rritur, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
41. “Kalorësit e mjegullave”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
42. “Hingëllimat e shiut”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
43. “Kur pemët i ndërrojnë këmishët”. Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
44. “Mirëmëngjesi Imzot”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
45. “Kafshimi i mikut”, Poezi satirike, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
46. “Atje tej maleve”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve , Kastriot, 2012
47. “Heshtja që del në shesh,” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
48. “Portat e shpresës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
49. “Në dhomën time gjysmë të errët”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
50. “Kinse Lojë Shahu”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
51. “ Për çdo dekadë nga një baladë “, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
52. “Fusha e mëllenjave”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
53. “E kujt është kjo vetmi”, Poezi, Shoqate e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

40. “Ikja e eshtrave”, Poezi për të rritur, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
41. “Kalorësit e mjegullave”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
42. “Hingëllimat e shiut”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
43. “Kur pemët i ndërrojnë këmishët”. Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
44. “Mirëmëngjesi Imzot”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
45. “Kafshimi i mikut”, Poezi satirike, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
46. “Atje tej maleve”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve , Kastriot, 2012
47. “Heshtja që del në shesh,” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
48. “Portat e shpresës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
49. “Në dhomën time gjysmë të errët”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
50. “Kinse Lojë Shahu”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
51. “ Për çdo dekadë nga një baladë “, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
52. “Fusha e mëllenjave”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
53. “E kujt është kjo vetmi”, Poezi, Shoqate e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

54. “Mos pyet për adresën e lumit”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
55. “Stoli në parkun vjetër” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
56. “Urori i stralltë”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
57. “Po të mos ishte fjala”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
58. “Thyerja e urave”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
59. “Trokëllimat në gjumin e dallgëve”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
60. “Në flokët e dëborës”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
61. “Një grusht nostalgji”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
62. “Kur filluan të flasin njerëzit”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
63. “Kur stinët kapërcejnë fshehurazi”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
64. “Lisi në rrënjët e veta”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot 2012
65. “Eca ecëm dhe do ecim”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
66. “Fëmijët e erës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot 2012

54. “Mos pyet për adresën e lumit”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
55. “Stoli në parkun vjetër” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
56. “Urori i stralltë”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
57. “Po të mos ishte fjala”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
58. “Thyerja e urave”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
59. “Trokëllimat në gjumin e dallgëve”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
60. “Në flokët e dëborës”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
61. “Një grusht nostalgji”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
62. “Kur filluan të flasin njerëzit”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
63. “Kur stinët kapërcejnë fshehurazi”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
64. “Lisi në rrënjët e veta”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot 2012
65. “Eca ecëm dhe do ecim”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
66. “Fëmijët e erës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot 2012

67. “Çast në fund të stinës”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
68. “Si të flas me drurët”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
69. “Më pëlqejnë mendimet e tua”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
70. ”Andej dhe këndej kohës”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
71. “Zëri i heshtjes”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
72. “Kush i lexoi letrat prej erës”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
73. “Fluturimi i korbave në netët pa hënë”, prozë poetike, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
74. “Koha e ime dhe koha e jote”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 75.” Diku te një baladë”, Poezi, Shoqate e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
76. “ Sonte çdo gjë po i përngjan lotëve”,Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 77 “ Ky def prej hëne”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 78.“Pyesni zogjtë në ikje ”,Poezi , Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot 2013
- 79 “ Fërfërimë gjethesh”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013

67. “Çast në fund të stinës”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
68. “Si të flas me drurët”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
69. “Më pëlqejnë mendimet e tua”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
70. ”Andej dhe këndej kohës”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
71. “Zëri i heshtjes”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
72. “Kush i lexoi letrat prej erës”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
73. “Fluturimi i korbave në netët pa hënë”, prozë poetike, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
74. “Koha e ime dhe koha e jote”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 75.” Diku te një baladë”, Poezi, Shoqate e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
76. “ Sonte çdo gjë po i përngjan lotëve”,Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 77 “ Ky def prej hëne”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 78.“Pyesni zogjtë në ikje ”,Poezi , Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot 2013
- 79 “ Fërfërimë gjethesh”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013

80. “Refrene yjesh”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
81. “Te delta e mjellmave”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
82. “Rinjohja”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
83. “Diku në fund të një fillimi”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
84. “Mëkati i hijes”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
85. “Një zog prej uji”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
86. “Asnjë fjalë nuk frymon”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014.
87. “Daullet e një nate”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
88. “Sytë e gurtë të erës”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
89. “Kur dehen perënditë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
90. “Fjetëm njëqind shekuj” Prozë poetike, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014.
91. “Kraçëllimat e natës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

80. “Refrene yjesh”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
81. “Te delta e mjellmave”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
82. “Rinjohja”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
83. “Diku në fund të një fillimi”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
84. “Mëkati i hijes”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
85. “Një zog prej uji”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
86. “Asnjë fjalë nuk frymon”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014.
87. “Daullet e një nate”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
88. “Sytë e gurtë të erës”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
89. “Kur dehen perënditë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
90. “Fjetëm njëqind shekuj” Prozë poetike, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014.
91. “Kraçëllimat e natës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

92. “Ndjekësit e enigmave”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
93. “Atdheu i paçmuar”Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
- 94.”Psalm i harruar”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”Kastriot 2014
- 95,”Për kë po bie moj kambanë”, Poezi Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
96. “Mbi flokët e ullukëve”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
97. “Menatë vijnë lejlekë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
98. “Loti i gotës së dehur”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
99. “Stina asnjënëse”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
100. “Dëneste bashkë me erën” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
101. “Druri i pikëlluar”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
102. “Një grusht dashuri”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
103. “Lëreni zërin tim”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
104. “Shi në qytetin tim”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

92. “Ndjekësit e enigmave”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
93. “Atdheu i paçmuar”Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
- 94.”Psalm i harruar”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”Kastriot 2014
- 95,”Për kë po bie moj kambanë”, Poezi Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
96. “Mbi flokët e ullukëve”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
97. “Menatë vijnë lejlekë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
98. “Loti i gotës së dehur”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
99. “Stina asnjënëse”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
100. “Dëneste bashkë me erën” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
101. “Druri i pikëlluar”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
102. “Një grusht dashuri”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
103. “Lëreni zërin tim”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
104. “Shi në qytetin tim”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

105. “Si trenat e verbër ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
106. “Zjarri i malli tim ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
107. “Kur teshtin era”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
108. “Mbi shpirtin e erës pagane”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
109. “Nëpër gjymtyrët e mjegullave”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
- 110”Ajo nuk erdhi sonte” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 111.“Një hënë e zhveshur”,Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
112. “Nëpër plasaritjet e mureve”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 113.“Mes telave gjembor ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” ,Prishtinë, 2015
114. “Të vizatosh një zog në mur”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 115.” Nuk flenë as kuajt e dehur” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 116.”Fluturojnë zogjtë e verbër ” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
117. “Një shi prej bryme” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” , Prishtinë, 2015

105. “Si trenat e verbër ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
106. “Zjarri i malli tim ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
107. “Kur teshtin era”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
108. “Mbi shpirtin e erës pagane”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
109. “Nëpër gjymtyrët e mjegullave”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
- 110”Ajo nuk erdhi sonte” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 111.“Një hënë e zhveshur”,Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
112. “Nëpër plasaritjet e mureve”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 113.“Mes telave gjembor ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” ,Prishtinë, 2015
114. “Të vizatosh një zog në mur”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 115.” Nuk flenë as kuajt e dehur” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 116.”Fluturojnë zogjtë e verbër ” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
117. “Një shi prej bryme” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” , Prishtinë, 2015

118. “Në prehrin e pemëve” Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
119. “Zëri i largët i shiut”, Poezi
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
120. “Yjet e ngrira të kujtesës”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
121. “Thirrat e hijeve”, Poezi, Shtëpia
Botuese”TREND”, Prishtinë, 2015
122. “Dritaret e verbëta”, Poezi, Shtëpia
Botuese”TREND”, Prishtinë, 2015
123. “Përtej portave të mbyllura”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
124. “Malli i etjes” Poezi, Shtëpia Botuese
“TREND”, Prishtinë, 2016
125. “Kur qajnë pemët”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
126. “Të dielave në qytetin tim”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
127. “Nëpër brigjet e kujtesës” Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
128. “Rrugës qante një stërqok”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
129. “Kali im prej bore”, Poezi, Shtëpia
Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
130. “Përballë hijes së mollës”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
131. “Jehu i zërave”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016

118. “Në prehrin e pemëve” Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
119. “Zëri i largët i shiut”, Poezi
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
120. “Yjet e ngrira të kujtesës”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
121. “Thirrat e hijeve”, Poezi, Shtëpia
Botuese”TREND”, Prishtinë, 2015
122. “Dritaret e verbëta”, Poezi, Shtëpia
Botuese”TREND”, Prishtinë, 2015
123. “Përtej portave të mbyllura”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
124. “Malli i etjes” Poezi, Shtëpia Botuese
“TREND”, Prishtinë, 2016
125. “Kur qajnë pemët”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
126. “Të dielave në qytetin tim”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
127. “Nëpër brigjet e kujtesës” Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
128. “Rrugës qante një stërqok”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
129. “Kali im prej bore”, Poezi, Shtëpia
Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
130. “Përballë hijes së mollës”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
131. “Jehu i zërave”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016

132. “Në kujtesën e pemëve ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND “, Prishtinë, 2016
133. “Më mirë një gjysmë ëndrre ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND “, Prishtinë, 2016
134. “Një dry prej dylli ” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016.
135. “ Në anën tjetër të mendjes”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
136. “Sa shumë ethe pat dimri sivjet”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
137. “Enigmat e kashelashave ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
138. “Nuk i them unë dot kësaj liri” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
139. “Fluturat prej letre ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
140. “Fluturimi i gjinkallës”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
141. “Kumritë prej deltine”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2016
142. “Më pritni te baladat e gurit”, poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2017.
143. “Trenat këtu gjithmonë vonohen”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017
144. “Lulëzojnë gjethet e ullinjve”, poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2017
145. “Teatri antik i kujtesës”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017

132. “Në kujtesën e pemëve ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND “, Prishtinë, 2016
133. “Më mirë një gjysmë ëndrre ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND “, Prishtinë, 2016
134. “Një dry prej dylli ” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016.
135. “ Në anën tjetër të mendjes”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
136. “Sa shumë ethe pat dimri sivjet”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
137. “Enigmat e kashelashave ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
138. “Nuk i them unë dot kësaj liri” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
139. “Fluturat prej letre ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
140. “Fluturimi i gjinkallës”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
141. “Kumritë prej deltine”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2016
142. “Më pritni te baladat e gurit”, poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2017.
143. “Trenat këtu gjithmonë vonohen”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017
144. “Lulëzojnë gjethet e ullinjve”, poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2017
145. “Teatri antik i kujtesës”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017

146. "Portreti i lirisë", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2017
147. "Një stinë delikate", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2017
148. "Te ullishtat e vjetra ", Poezi, Shtëpia Botuese "TREND", Prishtinë. 2017
149. "Ishim të lumtur si gjinkallat", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2017
150. "Pikëllimet e rrënjëve", Poezi, Shtëpia Botuese "TREND", Prishtinë. 2017
151. "Telat e shirave " poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2017
152. "Një stuhi prej bryme", Poezi, Shtëpia Botuese "TREND", Prishtinë. 2018
153. "Sonte s'ka dashuri " poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
154. "i shëmbëllente pluhurit kozmik", Poezi, Shtëpia Botuese "TREND", Prishtinë. 2018
155. "Llamburite atdheu i plagosur" poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
156. "Gurët e pjekur shtatë herë" poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
157. "Kur të dalë nga kjo stinë" poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
158. "Ishin thyer te gjitha urat " poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018

146. "Portreti i lirisë", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2017
147. "Një stinë delikate", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2017
148. "Te ullishtat e vjetra ", Poezi, Shtëpia Botuese "TREND", Prishtinë. 2017
149. "Ishim të lumtur si gjinkallat", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2017
150. "Pikëllimet e rrënjëve", Poezi, Shtëpia Botuese "TREND", Prishtinë. 2017
151. "Telat e shirave " poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2017
152. "Një stuhi prej bryme", Poezi, Shtëpia Botuese "TREND", Prishtinë. 2018
153. "Sonte s'ka dashuri " poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
154. "i shëmbëllente pluhurit kozmik", Poezi, Shtëpia Botuese "TREND", Prishtinë. 2018
155. "Llamburite atdheu i plagosur" poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
156. "Gurët e pjekur shtatë herë" poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
157. "Kur të dalë nga kjo stinë" poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
158. "Ishin thyer te gjitha urat " poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018

159. “Gjethi i këputur në vjeshtë ” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
160. “Ti mundesh nëse do” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
161. “Pëllumbat prej rrufeve”, poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
162. “Diku në zbrazëtinë e ndërgjegjes”, poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
163. “Retë e dendura të kujtesës ”, poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
164. “ Pak diell e shumë acar”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
165. “Kur kyçen yjet e harresës ”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
166. “Nga pragjet e shtëpive”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
167. “Fluturat e djegura ”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2018
168. “Përtej asaj peme”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
169. “ Kuajt e mjegullave”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
170. “Po të ishte ndryshe ”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019

159. “Gjethi i këputur në vjeshtë ” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
160. “Ti mundesh nëse do” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
161. “Pëllumbat prej rrufeve”, poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
162. “Diku në zbrazëtinë e ndërgjegjes”, poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
163. “Retë e dendura të kujtesës ”, poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
164. “ Pak diell e shumë acar”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
165. “Kur kyçen yjet e harresës ”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
166. “Nga pragjet e shtëpive”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
167. “Fluturat e djegura ”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2018
168. “Përtej asaj peme”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
169. “ Kuajt e mjegullave”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
170. “Po të ishte ndryshe ”, poezi, Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019

171. “Kur kthehen zogjtë e shiut ”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
172. “Mes gishtave të hijes”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
173. “kush i theu xhamat e shiut”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
174. “ ”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
175. “Marsi i çmendur në dy kohës”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
176. “ Kur dënesin varret”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019

171. “Kur kthehen zogjtë e shiut ”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
172. “Mes gishtave të hijes”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
173. “kush i theu xhamat e shiut”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
174. “ ”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
175. “Marsi i çmendur në dy kohës”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019
176. “ Kur dënesin varret”, poezi,
Shtëpia Botuese TRENDI”, Prishtinë, 2019

PËRMBAJTJA :**Cikli i parë**

Marsi i çmendur në dy kohë.....	13
1.Marsi i çmendur në dy kohë.....	15
2.....	16
3.....	17
4.....	18
5.....	19
6.....	20
7.....	21
8.....	22
Asnjëherë nuk lindi dita.....	23
Lulet përjetuan katarzën e rrënjëve.....	24
Kjo vdekje e ngadalshme.....	25
Por gjithsesi u besoj të tjerëve.....	26
Derisa lumi i vdekur.....	28
Në vitrinën e kujtesës.....	29
Si vaji i malësorëve gjigantë.....	30
Nëse vdes për atdhe.....	31
Shikonte në sytë e armiqve.....	32
Do lindin dragonjtë e lirisë.....	33
Se si duket krenaria e vdekjes për atdhe.....	35
Betejat fillojnë dhe përfundojnë në dy kohë.....	36

PËRMBAJTJA :**Cikli i parë**

Marsi i çmendur në dy kohë.....	13
1.Marsi i çmendur në dy kohë.....	15
2.....	16
3.....	17
4.....	18
5.....	19
6.....	20
7.....	21
8.....	22
Asnjëherë nuk lindi dita.....	23
Lulet përjetuan katarzën e rrënjëve.....	24
Kjo vdekje e ngadalshme.....	25
Por gjithsesi u besoj të tjerëve.....	26
Derisa lumi i vdekur.....	28
Në vitrinën e kujtesës.....	29
Si vaji i malësorëve gjigantë.....	30
Nëse vdes për atdhe.....	31
Shikonte në sytë e armiqve.....	32
Do lindin dragonjtë e lirisë.....	33
Se si duket krenaria e vdekjes për atdhe.....	35
Betejat fillojnë dhe përfundojnë në dy kohë.....	36

Nuk i njihnin as gratë që i kishin lënë nuse.....	37
Nuk di më se ku i kam sinorët.....	38
Më ndihmoni se do çmendem.....	40
Të na ringjallet si Krishti.....	41

Cikli i dytë

Këndonin turtujt që kishin mbetur pa atdhe.....	43
--	-----------

M'u përkujtuan kalorësit e zjarrtë.....	45
Nëse më shndërrojnë në rrip.....	46
Meni ju o bastard të çmendur.....	48
Thashethemet e rrugëve.....	49
E imagjinatës sime.....	50
Asnjë çast nuk mejtën.....	51
Qentë nëpër lagje.....	52
Përpos zëzëllimës së mushkonjës.....	53
Mbrëmë ishte tepër vonë.....	54
Për gabimet e bëra.....	55
Qëndrojnë krenar në heshtje.....	56
Nga këmishët e etërve tanë.....	57
Ishte vjeshtë e hershme.....	58
Nuk e njih gjuhën e njeriut.....	59
Në Kosovë mund të gjesh çdo gjë.....	60
Këndojnë edhe thërrasin shirat.....	61
Nuk kam tjetër atdhe.....	63

Nuk i njihnin as gratë që i kishin lënë nuse.....	37
Nuk di më se ku i kam sinorët.....	38
Më ndihmoni se do çmendem.....	40
Të na ringjallet si Krishti.....	41

Cikli i dytë

Këndonin turtujt që kishin mbetur pa atdhe.....	43
--	-----------

M'u përkujtuan kalorësit e zjarrtë.....	45
Nëse më shndërrojnë në rrip.....	46
Meni ju o bastard të çmendur.....	48
Thashethemet e rrugëve.....	49
E imagjinatës sime.....	50
Asnjë çast nuk mejtën.....	51
Qentë nëpër lagje.....	52
Përpos zëzëllimës së mushkonjës.....	53
Mbrëmë ishte tepër vonë.....	54
Për gabimet e bëra.....	55
Qëndrojnë krenar në heshtje.....	56
Nga këmishët e etërve tanë.....	57
Ishte vjeshtë e hershme.....	58
Nuk e njih gjuhën e njeriut.....	59
Në Kosovë mund të gjesh çdo gjë.....	60
Këndojnë edhe thërrasin shirat.....	61
Nuk kam tjetër atdhe.....	63

Këndonin turtujt që kishin mbetur pa atdhe.....	64
Ne deshëm shumë nga kjo ëndërr.....	65
I pret një udhë e gjatë.....	66
Nën dritaret e hënës.....	67
Nuk kursejmë as lotin e fundit.....	68
Nga sytë e meduzave të kuqe.....	69
Kishte ikur pas shtatë bjeshkëve.....	70
Më kujtohen heshtjet e gurëve	71
Shikoj dhe sërish shikoj.....	72
Nuk di a thua vallë.....	73
Mu duke se isha një alien.....	74
Nuk doli njeri.....	75

Cikli i tretë

Dy zogj prej deltine.....	77
----------------------------------	-----------

E cila nuk mund të quhet jetë.....	79
I tërë kopshti shikonte me habi.....	80
Kurse ditën tjetër.....	81
Njerëzit vdisnin në këmbë.....	82
Mbase në kohën e juaj të ardhshme.....	83
Duke vajtuar marsin në dy kohë.....	84
Çfarë të bëjë me vetveten time.....	85
Ose lotët e etërve po vërshojnë.....	86
Nuk lëshojnë asnjë pikë shiu.....	87
Ra në dy gjunjë hingëllima e pelës.....	88
Mbase nuk zgjoi asnjë këndes.....	89

Këndonin turtujt që kishin mbetur pa atdhe.....	64
Ne deshëm shumë nga kjo ëndërr.....	65
I pret një udhë e gjatë.....	66
Nën dritaret e hënës.....	67
Nuk kursejmë as lotin e fundit.....	68
Nga sytë e meduzave të kuqe.....	69
Kishte ikur pas shtatë bjeshkëve.....	70
Më kujtohen heshtjet e gurëve	71
Shikoj dhe sërish shikoj.....	72
Nuk di a thua vallë.....	73
Mu duke se isha një alien.....	74
Nuk doli njeri.....	75

Cikli i tretë

Dy zogj prej deltine.....	77
----------------------------------	-----------

E cila nuk mund të quhet jetë.....	79
I tërë kopshti shikonte me habi.....	80
Kurse ditën tjetër.....	81
Njerëzit vdisnin në këmbë.....	82
Mbase në kohën e juaj të ardhshme.....	83
Duke vajtuar marsin në dy kohë.....	84
Çfarë të bëjë me vetveten time.....	85
Ose lotët e etërve po vërshojnë.....	86
Nuk lëshojnë asnjë pikë shiu.....	87
Ra në dy gjunjë hingëllima e pelës.....	88
Mbase nuk zgjoi asnjë këndes.....	89

Thonë se nuk ishte oguri i mirë.....	91
Po ajo kala e cila kurrë nuk u dorëzua.....	92
Por gjithsesi nuk kemi guxim qytetar.....	93
Ne harruam se kur ishte lufta.....	94
Kurrë nuk menduam.....	95
Dy zogj prej deltine.....	96

Thonë se nuk ishte oguri i mirë.....	91
Po ajo kala e cila kurrë nuk u dorëzua.....	92
Por gjithsesi nuk kemi guxim qytetar.....	93
Ne harruam se kur ishte lufta.....	94
Kurrë nuk menduam.....	95
Dy zogj prej deltine.....	96